Zarys Wspólnej Nauki na rok 2016

Wiem, że pisma święte mówią prawdę

„Gdyż moja dusza lubuje się w piśmie świętym, w sercu rozważam je” (2 Nefi 4:15).

Obraz jest dostępny na stronie: sharingtime.lds.org

Pisma święte: *Zachęcanie dzieci do uczenia się z pism świętych pomoże im rozwinąć miłość do słowa Bożego na całe życie. Każdego tygodnia zaplanuj, w jaki sposób zachęcisz dzieci do korzystania i uczenia się z pism świętych. Niektóre dzieci mogą nie posiadać pism świętych. Inne dzieci nie potrafią jeszcze czytać. Zabawy edukacyjne zawarte w tym zarysie oraz porady co do nauczania znajdujące się na stronach 8, 13 i 24 podsuną ci pomysły, jak nauczać przy pomocy pism świętych.*

Pomoce wizualne: *Wiele pomocy wizualnych, o których mowa w tej broszurze, jest udostępnione na stronie: sharingtime.lds.org. Poszukaj także spisu materiałów źródłowych dotyczących szczególnych tematów ewangelii w czasopiśmie* Friend *oraz na stronie friend.lds.org. Materiały te można też wydrukować i wykorzystać w trakcie nauczania dzieci.*

Wskazówki dotyczące Wspólnej Nauki i prezentacji dziecięcej na spotkaniu sakramentalnym

Drogie Członkinie Prezydiów Organizacji Podstawowych oraz Przywódczynie ds. muzyki:

Pisma święte są słowem Bożym. Kiedy z modlitwą będziecie czytać pisma święte i stosować się do zasad, których nauczają one oraz ten zarys, będziecie przygotowane duchowo, aby nauczać dzieci z Waszej Organizacji Podstawowej ewangelii Jezusa Chrystusa. Będziecie też umiały korzystać z pism świętych, aby pomóc dzieciom w zrozumieniu zasad ewangelii, których nauczać będziecie w tym roku, takich jak: plan Ojca Niebieskiego, misja Jezusa Chrystusa, rola proroków, Przywrócenie Kościoła i błogosławieństwa świątyni. Pisma święte pomogą Wam zaprosić Ducha do Waszej Organizacji Podstawowej i stworzyć atmosferę, w której dzieci będą mogły odczuć Jego wpływ. Ten wpływ pomoże każdemu dziecku z Organizacji Podstawowej powiedzieć: „Wiem, że pisma święte mówią prawdę".

Dziękujemy Wam za oddaną służbę. Modlimy się za Was i pokładamy zaufanie w Waszą zdolność do kochania dzieci i nauczania ich ewangelii Jezusa Chrystusa.

Generalne Prezydium Organizacji Podstawowej

Wskazówki dotyczące Wspólnej Nauki

Nauczanie ewangelii

Korzystaj z tej broszury, kiedy przygotowujesz się do nauczania 15-minutowej lekcji podczas cotygodniowej Wspólnej Nauki. Możesz uzupełniać cotygodniowe lekcje innymi materiałami zatwierdzonymi przez Kościół, takimi jak *Friend* albo *Liahona*. Poniższe wskazówki pomogą ci w planowaniu i przeprowadzeniu lekcji.

Kochaj tych, których nauczasz. Okazuj swoją miłość dzieciom, zapamiętując ich imiona oraz dowiadując się, jakie mają zainteresowania, talenty i potrzeby.

Nauczaj doktryny poprzez Ducha. Kiedy przygotowujesz się do lekcji, módl się o przewodnictwo i staraj się wzmacniać swoje świadectwo na temat zasad, których będziesz nauczać. To pomoże ci nauczać poprzez Ducha.

Zachęcaj do nauki. Ta broszura ma pomóc ci dowiedzieć się nie tylko, *czego* nauczać, ale również, *jak* nauczać oraz zachęcać do uczenia się. Będziesz skuteczniej nauczać doktryny, jeżeli podczas każdej lekcji wykonasz trzy następujące zadania:

1. **Przedstaw doktrynę.** Jasno przedstaw doktrynę, której dzieci będą się uczyć. Rozważ, w jaki sposób zrobisz to słownie i wizualnie. (Kilka przykładów znajdziesz w lekcjach na pierwszy tydzień marca i pierwszy tydzień lipca).

2. **Wzmocnij zrozumienie.** Zapewnij dzieciom możliwość zdobywania głębszego zrozumienia doktryny poprzez stosowanie różnorodnych metod nauczania, które angażują je w proces uczenia się, jak na przykład: śpiewanie pieśni, odgrywanie ról lub czytanie fragmentów z pism świętych.

3. **Zachęcaj do stosowania.** Daj dzieciom możliwość zastosowania doktryny w ich życiu. Rozważ, w jaki sposób mogą one wyrażać swoje uczucia względem danej doktryny lub wyznaczać sobie cele z nią związane.

Ta broszura zawiera program pełnych lekcji na niektóre tygodnie roku. Na lekcje w pozostałych tygodniach dostarcza jedynie pomysłów. Uzupełnij je własnymi propozycjami. Możesz czerpać pomysły, czytając inne lekcje zawarte w tej broszurze. Kiedy wypada piąta niedziela miesiąca, wykorzystaj czas na przypomnienie poprzednich lekcji. Duch Święty może pokierować tobą, gdy będziesz planować i przygotowywać zabawy do lekcji.

Kiedy będziesz przygotowywać lekcje, współpracuj z przywódczynią ds. muzyki. Śpiewanie pieśni pomoże w umacnianiu nauczanych przez ciebie doktryn. Od czasu do czasu możesz poprosić nauczycieli i ich klasy, aby pomogli ci w tej części lekcji, w której nauczasz ewangelii.

Niektóre lekcje sugerują, aby zaprosić przemawiających gości do uczestniczenia w zajęciach Organizacji Podstawowej. Zanim zaprosisz do udziału poszczególne osoby, musisz otrzymać zgodę swojego biskupa lub prezydenta gminy.

Do każdej lekcji dołączono kilka wskazówek, które pomogą ci w doskonaleniu umiejętności nauczania. Lekcje zawierają również ilustracje, dzięki którym będziesz mogła zobaczyć, jak wygląda dana zabawa. Rozwijanie umiejętności nauczania jest ważne, jednakże tym, co zaprosi Ducha, by potwierdził prawdziwość tych nauk w sercach dzieci, jest twoje własne przygotowanie duchowe oraz świadectwo.

Śpiewanie

Muzyka w Organizacji Podstawowej powinna tworzyć atmosferę pełną czci, nauczać ewangelii oraz pomagać dzieciom w odczuwaniu wpływu Ducha Świętego i radości, którą daje śpiewanie. 20 minut Wspólnej Nauki należy poświęcić na śpiewanie i nauczanie muzyki. Tym samym zapewnisz sobie wystarczającą ilość czasu, aby nauczyć nowej pieśni i pomóc dzieciom w odczuwaniu radości, jaką daje śpiewanie.

Ta broszura zawiera nową pieśń dla dzieci, której mają się nauczyć w tym roku (zob. str. 28). Zawiera także rozdział zatytułowany „Jak posługiwać się muzyką w Organizacji Podstawowej" (zob. str. 26–27) oraz dodatkowe pomysły dotyczące nauczania dzieci pieśni (zob. str. 7).

Wskazówki dotyczące prezentacji na spotkaniu sakramentalnym

Prezentacja dziecięca podczas spotkania sakramentalnego odbywa się pod kierunkiem biskupa lub prezydenta gminy, w czwartym kwartale roku. Na początku roku spotkaj się z doradcą w radzie biskupiej lub prezydium gminy, który nadzoruje Organizację Podstawową, aby omówić wstępne plany. Uzyskaj jego zgodę po przedstawieniu mu pełnych planów.

Zaplanuj prezentację dziecięcą opartą na comiesięcznych tematach Wspólnej Nauki. Przez cały rok przechowuj notatki z przemówień i doświadczeń poszczególnych dzieci, w celu ewentualnego wykorzystania ich podczas prezentacji. Kiedy planujesz, czym dzieci mogłyby podzielić się z zebranymi, w zakresie tego, czego się nauczyły w ramach tegorocznego tematu, pomyśl, w jaki sposób mogą pomóc zebranym, by skupili się na doktrynach ewangelii nauczanych przez dzieci. Członek rady biskupiej może zakończyć spotkanie krótkimi uwagami.

Podczas przygotowywania prezentacji pamiętaj o następujących wskazówkach:

- Zaplanuj próby tak, aby niepotrzebnie nie odrywały dzieci od lekcji lub zajęć w gronie rodzinnym.
- Pomoce wizualne, kostiumy oraz prezentacje medialne nie są stosowne podczas spotkań sakramentalnych.

Pieśni wykorzystywane podczas prezentacji mogą być śpiewane przez duże lub małe grupy, solo lub w duetach, w wykonaniu rodziny lub z akompaniamentem instrumentów strunowych. Upewnij się, że dzieci dobrze znają słowa i mogą śpiewać z całego serca.

Przygotowanie: *Podczas gdy przygotowujesz się do zajęć Wspólnej Nauki, módl się o przewodnictwo i postaraj się o wpływ Ducha. Kiedy przygotowujesz się i nauczasz z Duchem, On potwierdzi prawdziwość tego, czego uczysz. (Zob.* NNMWP, *13).*

Źródła wykorzystane w tej broszurze

Oto skróty używane w niniejszej broszurze:

HOPDD *Hymny oraz pieśni dla dzieci*

NNMWP *Nauczanie — nie ma większego powołania*

Wiele znajdujących się tutaj lekcji zawiera wskazówki dotyczące korzystania z ilustracji. Ilustracje możesz znaleźć w *Albumie Ewangelia w malarstwie,* Zestawie Ewangelia w malarstwie, zestawach ilustracji dołączonych do podręczników Organizacji Podstawowej oraz w czasopismach kościelnych i na stronie images.lds.org.

Program nauczania na rok 2016

Ogólny program nauczania

Żłobek: *Behold Your Little Ones;* Promyczki: *Organizacja Dzieci (Podstawowa) 1;* WS 4–7: *Organizacja Dzieci (Podstawowa) 2;* Dzielni 8–11: *Organizacja Dzieci (Podstawowa) 4*

Podstawowy program nauczania

Promyczki: *Organizacja Dzieci (Podstawowa) 1;* WS 4–7: *Organizacja Dzieci (Podstawowa) 2;* Dzielni 8–11: *Organizacja Dzieci (Podstawowa) 4*

Źródła: *Dodatkowe pomoce dydaktyczne, takie jak obrazki do kolorowania, historyjki i pomysły na zabawy, możesz znaleźć w czasopismach* Friend, Liahona, *podręczniku dla żłobka i w* Albumie Ewangelia w malarstwie. *Korzystaj z tych pomocy w celu uzupełniania swoich lekcji.*

styczeń

Pieśń: „Kiedy słucham sercem swym”
(strona 28 tego zarysu)

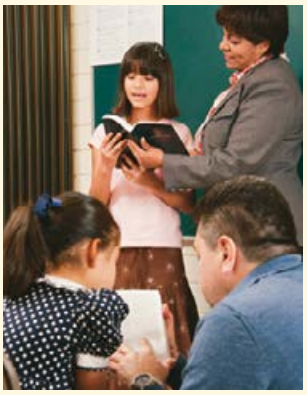

2016 WYZWANIE

Wyzwanie roku: *W ciągu całego roku dawaj dzieciom sposobność podzielenia się tym, czego nauczyły się podczas czytania pism świętych. Da to dzieciom szansę podzielenia się swoimi doświadczeniami, a innym — motywację do czytania pism świętych w domu.*

Pisma święte są słowem Bożym

„Napawajcie się słowami Chrystusa, bo słowa Chrystusa wyjawią wam wszystko, co macie czynić” (2 Nefi 32:3).

Uzupełnij znajdujące się tutaj pomysły własnymi propozycjami. Zaplanuj, w jaki sposób przedstawisz dzieciom doktrynę, pomożesz im w zrozumieniu i zastosowaniu jej w ich życiu. Zadaj sobie pytanie: „Co zrobią dzieci, aby się uczyć i jak mogę pomóc im odczuwać Ducha?”.

Tydzień 1.: Pisma święte są słowem Bożym.

Przedstaw doktrynę: Przynieś do Organizacji Podstawowej różne książki (takie jak: książka kucharska, powieść i podręcznik szkolny) i zachęć kilkoro dzieci, aby pokazały te książki oraz pisma święte pozostałym dzieciom. Zachęć dzieci, aby omówiły podobieństwa i różnice pomiędzy tymi książkami, łącznie z autorami. Zwróć uwagę na to, że pisma święte są wyjątkowe, ponieważ zostały napisane przez proroków Boga i są słowem Bożym.

Wzmocnij zrozumienie: Powiedz dzieciom, że istnieją cztery księgi pism świętych, których używamy w Kościele: Biblia, Księga Mormona, Nauki i Przymierza oraz Perła Wielkiej Wartości. Wyjaśnij, że nazywamy je „podstawowymi pismami świętymi”. Nauczaj dzieci na temat każdej z ksiąg. Opowiedz kilka historii lub nauk, które znajdują się w każdej z nich. Zagrajcie w dopasowywanie (zob. *NNMWP*, 169), posługując się tytułami podstawowych pism i obrazkami ilustrującymi historie lub nauki zawarte w każdej z ksiąg.

Zachęcaj do stosowania: Poproś kilkoro dzieci, by podzieliły się swoimi ulubionymi fragmentami lub historiami z pism świętych. Zachęć je, by podzieliły się tym, czego się nauczyły, czytając pisma święte. Złóż świadectwo na temat pism świętych.

Tydzień 2.: Mamy napawać się słowami Chrystusa.

Wzmocnij zrozumienie i zastosowanie: Wyjaśnij, że Pan używa słów opisujących działania, by pokazać nam, w jaki sposób powinniśmy studiować pisma święte. Umieść na ścianach pokoju plansze zawierające następujące słowa i wyrażenia: *napawać się* (zob. 2 Nefi 32:3); *zachowywać* (zob. NiP 84:85); *pilnie badać* (zob.Mosjasz 1:7); *wytrwać* (zob. 1 Nefi 15:24). Zaplanuj kreatywne sposoby przedstawienia i wyjaśnienia dzieciom tych pojęć. Na przykład, możesz poprosić dzieci, by zademonstrowały różnicę pomiędzy pogryzaniem jedzenia a delektowaniem się nim, a potem omów, jak się to odnosi do studiowania pism świętych. Możesz też zapytać dzieci, dlaczego powinny „wytrwać”, kiedy rodzic mocno trzyma je za rękę na zatłoczonym targowisku, a potem wyjaśnić, w jaki sposób mogą wytrwać przy zwyczaju studiowania pism świętych oraz dlaczego jest to tak samo ważne, jak wytrwanie, kiedy rodzic mocno trzyma je za rękę.

Zachęcaj do stosowania: Rzuć dzieciom i nauczycielom wyzwanie, by wprowadzili zwyczaj regularnego studiowania pism świętych. Wyjaśnij, że w każdym tygodniu te dzieci, które czytały pisma święte lub słuchały ich, będą mogły napisać swoje imię na pasku papieru i dodać do łańcucha papierowego. Powiedz im, że podobnie jak rośnie ten łańcuch, wzrośnie ich znajomość pism świętych. Możesz przechowywać łańcuch w „skarbcu” (może to być pudełko, które posłuży także do nauczania znaczenia słowa „zachować” w trakcie wymienionych powyżej zajęć). Zachęć dzieci, by opowiedziały rodzinom o swoim celu, jakim jest studiowanie pism świętych.

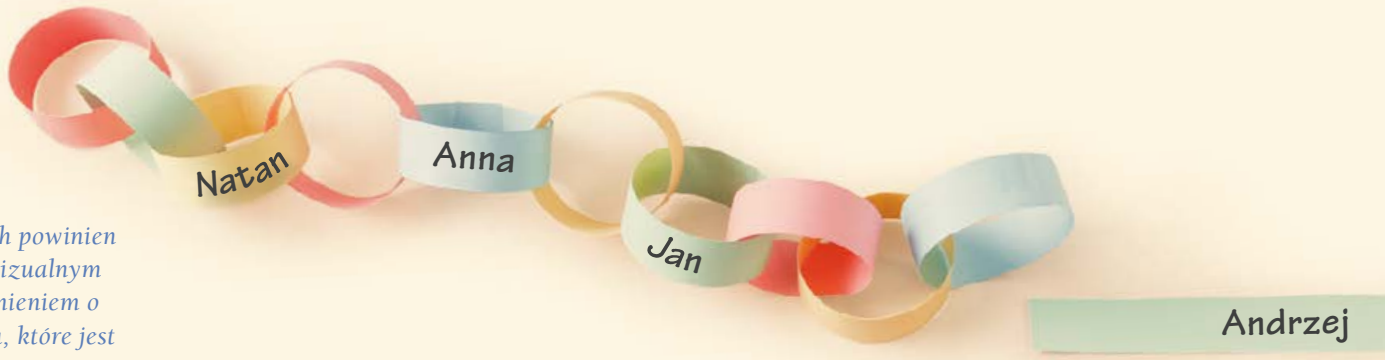

Ten łańcuch powinien stać się wizualnym przypomnieniem o wzrastaniu, które jest wynikiem czytania pism świętych.

Tydzień 3.: Słowa Chrystusa powiedzą nam o wszystkich rzeczach, które powinniśmy robić.

Wzmocnij zrozumienie: Zakryj oczy jednemu z dzieci. Niech inne dziecko trzyma wizerunek Chrystusa i stanie gdzieś w pokoju Organizacji Podstawowej. Niech dziecko z zakrytymi oczami spróbuje zlokalizować obraz bez niczyjej pomocy. Powtórz to ćwiczenie, lecz tym razem poproś dwoje dzieci, by trzymały kij, linę lub sznur symbolizujące żelazny pręt, który poprowadzi dziecko z zakrytymi oczami do obrazu przedstawiającego Chrystusa. Niech dziecko idzie do obrazu, trzymając się liny. Zapytaj: „W czym trzymanie się liny przypomina czytanie pism świętych?" (Zob. 1 Nefi 15:23–25). Podziel się kilkoma przykładami ze swego życia, kiedy pisma święte powiedziały ci, co należy robić. Wyjaśnij, w jaki sposób stosowanie się do nauk z pism świętych pomogło ci zbliżyć się do Zbawiciela.

Lekcje poglądowe z użyciem pomocy dydaktycznych pomagają dzieciom zrozumieć pojęcia w prosty i znany sobie sposób (zob. NNMWP, *172).*

Angażowanie wszystkich dzieci: *Zastanów się, w jaki sposób możesz pomóc wszystkim dzieciom z twojej Organizacji Podstawowej, by odnosiły sukces w czytaniu pism świętych przez cały rok. Na przykład, dzieciom, które nie mają wsparcia w domu, można dać możność czytania w kościele, a potem dodać ich imiona do papierowego łańcucha.*

Tydzień 4.: Wiem, że pisma święte mówią prawdę.

Wzmocnij zrozumienie: Przynieś jeden lub kilka przedmiotów, dzięki którym dzieci mogą się dowiedzieć na temat używania niektórych z pięciu zmysłów. Na przykład, możesz przynieść owoc lub kwiat lub zagrać jakąś melodię. Daj dzieciom możność oglądania, wąchania, dotykania, smakowania lub słuchania tego, co przyniosłaś. (Możesz prowadzić te zajęcia w małych grupach, aby każde z dzieci mogło uczestniczyć). Pokaż, że możemy także oglądać, dotykać, wąchać pisma święte i słuchać ich, lecz dla uzyskania świadectwa o nich powinniśmy otrzymać poświadczenie poprzez Ducha.

Zachęcaj do stosowania: Pokaż obrazek przedstawiający Moroniego i przeczytaj Moroni 10:4–5. Poproś kilkoro dzieci, by podzieliły się swoimi odczuciami na temat tego fragmentu. Mogą również opowiedzieć o tym, co robią, by czytać pisma święte w domu. (Poproś z wyprzedzeniem kilkoro dzieci, by miały czas na przygotowanie się). Zachęć dzieci, by w domu podzieliły się świadectwami na temat pism świętych ze swoimi rodzicami.

Małe grupy: *Uczestniczenie w małych grupach daje możliwość udzielania się większej liczbie dzieci (zob.* NNMWP, *173). Dzieci są już podzielone na grupy według klas, do których należą. Ten podział można wykorzystać do zabaw w małych grupach. Nauczyciele klas mogą pomagać w zapewnieniu angażowania dzieci i utrzymania atmosfery czci.*

luty

Pisma święte nauczają o planie Ojca Niebieskiego

Pieśń: „I Will Follow God's Plan"
(*CS*, 164-165)

„Albowiem to dzieło moje i chwała moja — by przynieść nieśmiertelność i wieczny żywot człowiekowi" (Mojżesz 1:39).

Uzupełnij znajdujące się tutaj pomysły własnymi propozycjami. Zaplanuj, w jaki sposób przedstawisz dzieciom doktrynę, pomożesz im w zrozumieniu i zastosowaniu jej w ich życiu. Zadaj sobie pytanie: „Co zrobią dzieci, aby się uczyć i jak mogę pomóc im odczuwać Ducha?".

Wzmocnij zrozumienie: *Kiedy dzieci dzielą się z innymi tym, czego się uczą w Organizacji Podstawowej, wzmacnia się ich zrozumienie i świadectwo na temat danej doktryny. Możesz dać im sposobność, by zrobiły to w klasie, i zachęć je, by opowiedziały w domu o tym, czego się nauczyły.*

Świadectwo: *Krótkie świadectwo złożone podczas lekcji może zaprosić Ducha. Może ono być tak proste jak powiedzenie: „Wiem, że plan Ojca Niebieskiego przyniesie nam szczęście" lub może to być bardziej formalne świadectwo, które zawiera zwroty takie jak ten: „Chcę złożyć swoje świadectwo". (Zob.* NNMWP, *43–44).*

Tydzień 1.: Ojciec Niebieski ma dla mnie plan.

Przedstaw doktrynę: Pokaż dzieciom ilustrację przedstawiającą dom. Wyjaśnij, że robotnicy budowlani muszą mieć plan, zanim zaczną budować dom. Zapytaj: „Dlaczego jest to ważne, byśmy mieli plany i postępowali zgodnie z nimi?". Trzymając w górze pisma święte, powiedz dzieciom, że w pismach świętych możemy odnaleźć plan, jaki ma wobec nas Ojciec Niebieski. Napisz na tablicy: „Ojciec Niebieski ma dla mnie plan". Przeczytajcie to zdanie razem.

Wzmocnij zrozumienie: Napisz na tablicy następujące pytania:

- Kim jestem?
- Skąd przyszedłem?
- Dlaczego tutaj jestem?
- Co się ze mną stanie po śmierci?

Daj każdemu z dzieci karteczkę z zapisanymi słowami: *kim, skąd, dlaczego* lub *co*. Przeczytajcie razem pierwsze pytanie z tablicy, i poproś wszystkie dzieci, które mają słowo *kim*, aby wstały. Zaśpiewajcie „Bóg moim Ojcem jest" (*HOPDD,* 96) i zapytaj dzieci, które stoją, jak odpowiedziałyby na to pytanie. Powtórz to samo przy każdym pytaniu, posługując się następującymi pieśniami: skąd: „W niebie mieszkałem" (*Liahona,* kwiecień 1999); dlaczego: „I Will Follow God's Plan" (*Children's Songbook,* 164–165); co: „Did Jesus Really Live Again?" (*Children's Songbook,* 64). Złóż świadectwo o tym, że plan Ojca Niebieskiego przyniesie nam szczęście.

Tydzień 2.: Jezus Chrystus stworzył dla mnie ziemię.

Wzmocnij zrozumienie: Zrób z dziećmi burzę mózgów na temat tego, co robią, a co wymaga wykonania działań w pewnej kolejności, jak np. sznurowanie butów lub przygotowywanie się do snu. Wyjaśnij, że z pism świętych dowiadujemy się, że Jezus stworzył ziemię w pewnym porządku. Podziel dzieci na sześć grup i daj każdej odsyłacz do fragmentu z pism świętych opisujący jeden dzień Stworzenia (zob. Mojżesz 2). Poproś, by dzieci z każdej grupy narysowały przydzielony im dzień. Niech pokażą swoje rysunki pozostałym dzieciom i opowiedzą im, co zostało stworzone tego dnia. Poproś dzieci, by umieściły rysunki na tablicy we właściwym porządku.

Zachęcaj do stosowania: Spytaj dzieci: „Jaka rzecz stworzona przez Jezusa jest dla ciebie ważna?". Daj każdemu z dzieci mały kawałek ciasta solnego (zob. *NNMWP,* 160, gdzie znajdziesz przepis na ciasto solne). Niech dzieci ulepią z ciasta to, co z rzeczy stworzonych jest dla nich ważne. (Jeśli nie ma ciasta, dzieci mogą narysować obrazki). Niech dzieci opowiedzą w swoich grupach, co ulepiły lub narysowały, i dlaczego jest to dla nich ważne.

Tydzień 3.: Rodziny są najważniejsze w planie Ojca Niebieskiego.

Przedstaw doktrynę: Napisz na tablicy następujące zdanie: „Rodziny są najważniejsze w planie Ojca Niebieskiego”. Omówcie, co to zdanie oznacza. Zetrzyj to zdanie. Powiedz pierwsze dwa słowa i poproś dzieci, by powtórzyły je. Następnie powiedz pierwsze cztery słowa i poproś dzieci, by powtórzyły je. Postępuj w ten sposób tak długo, aż dzieci powtórzą całe zdanie.

Wzmocnij zrozumienie: Poproś z wyprzedzeniem kilkoro dzieci, by przedstawiły rodziny z pism świętych. Przekaż kilka podpowiedzi na temat każdej rodziny (na przykład, Adam i Ewa: „Nasza rodzina była pierwszą rodziną na ziemi”; Abraham i Sara: „Byliśmy bardzo starzy, zanim urodziło się nam dziecko”; i Lehi i Saria: „Przebyliśmy ocean, by dostać się do ziemi obiecanej”) i daj te podpowiedzi dzieciom. Jeśli to możliwe, postaraj się o proste kostiumy. Poproś dzieci, które przedstawiają rodziny z pism świętych, by przechodziły na przód sali, po jednej grupie na raz. Niech odczytają swoje podpowiedzi i niech inne dzieci z Organizacji Podstawowej zgadną, kogo przedstawiają. Kiedy wszystkie rodziny zostaną rozpoznane, pokaż dzieciom, w którym miejscu w pismach świętych mogą się dowiedzieć o tej rodzinie. Powiedz dzieciom, w jaki sposób każda rodzina stosowała się do planu, który Ojciec Niebieski miał wobec nich.

Zachęcaj do stosowania: Poproś dzieci, by pomyślały, jakie dobre cechy posiadały te rodziny. Zachęć je, by opowiedziały o tych zaletach innym dzieciom z grupy lub całej Organizacji Podstawowej.

Przystosuj zajęcia *do wieku dzieci w twojej Organizacji Podstawowej (zob.* NNMWP *110–117). Na przykład, podczas drugich zajęć w 3. tygodniu starsze dzieci mogą zadawać grupom pytania, na które odpowiada się tak lub nie, zamiast słuchać podpowiedzi dotyczących rodzin z pism świętych, które przedstawiają.*

Tydzień 4.: Będę postępować zgodnie z planem Boga.

Wzmocnij zrozumienie: Połóż przed dziećmi kilka fasolek lub kamyczków i pusty słoik z nalepką, na której widnieje uśmiechnięta buzia. Powiedz dzieciom, że plan Ojca Niebieskiego daje nam wolność dokonywania dobrych lub złych wyborów. Wyjaśnij, że dobre wybory prowadzą do wolności i szczęścia, podczas gdy złe wiodą do zniewolenia i nieszczęścia (zob. 2 Nefi 2:27). Zapytaj dzieci: „Jakich przykazań przestrzegacie, kiedy stosujecie się do planu Boga?”. Daj fasolkę każdemu z dzieci, które odpowie na pytanie. Zapisz odpowiedzi na tablicy. Poproś każde dziecko, które ma fasolkę, aby opowiedziało, w jaki sposób według niego lub niej przestrzeganie przykazania poprowadzi do szczęścia. Potem niech dziecko włoży swoją fasolkę do słoika. Złóż świadectwo o tym, że nasze życie wypełnia się szczęściem, kiedy wybieramy postępowanie zgodne z planem Boga.

Zachęcaj do stosowania: Przygotuj dla każdej klasy dużą kartkę papieru w kształcie chorągiewki. Napisz na każdej chorągiewce: „Będę postępować zgodnie z planem Boga, czyli będę …”. Wyjaśnij, że plan naszego Ojca Niebieskiego daje nam wolność dokonywania właściwych bądź niewłaściwych wyborów i to, co wybieramy każdego dnia, jest ważne dla naszego szczęścia. Niech dzieci pracują jako klasa nad rysowaniem lub wypisywaniem na swych chorągiewkach, co mogą robić, by postępować zgodnie z planem Ojca Niebieskiego, i zachęć je, by podpisały się swoimi imionami. Poproś każdą klasę, by opowiedziała o tym, co narysowała lub napisała na swoich chorągiewkach. Niech dzieci przemaszerują dookoła sali, trzymając swoje chorągiewki i śpiewając: „I Will Be Valiant” (*CS*, 162). Wystaw chorągiewki w pokoju Organizacji Podstawowej.

Chorągiewki są dostępne na stronie: sharingtime.lds.org

Uśmiechnięta buzia jest dostępna na stronie: sharingtime.lds.org

Skup energię dzieci poprzez właściwe poruszanie się, by utrzymać je w stanie aktywnego zaangażowania.

marzec

Ojciec Niebieski przemawia do nas przez Swoich proroków

Pieśń: „Stand for the Right”
(*CS*, 159)

„Co ja, Pan, powiedziałem, rzekłem […] co sam rzekłem, lub co powiedzieli moi słudzy, bowiem jest to jedno” (NiP 1:38).

Uzupełnij znajdujące się tutaj pomysły własnymi propozycjami. Zaplanuj, w jaki sposób przedstawisz dzieciom doktrynę, pomożesz im w zrozumieniu i zastosowaniu jej w ich życiu. Zadaj sobie pytanie: „Co zrobią dzieci, aby się uczyć i jak mogę pomóc im odczuwać Ducha?”.

Cześć: *Jest bardziej prawdopodobne, że dzieci okażą cześć, kiedy będą zaangażowane w proces uczenia się. Zabawy w tygodniu 1. i 2. angażują wiele dzieci. Te, które nie uczestniczą w odgrywaniu ról, będą zaangażowane w obserwowanie swych rówieśników. (Zob.* NNMWP, *82–83).*

Tygodnie 1. i 2.: Prorocy przemawiają w imieniu Ojca Niebieskiego.

Przedstaw doktrynę: Poproś dziecko, by wyszło na przód pokoju. Powiedz innym dzieciom, by postępowały zgodnie z jego lub jej wskazówkami. Wyszepcz do ucha dziecka proste instrukcje, jak np.: „Powiedz im, by położyły sobie ręce na głowach” lub „Powiedz im, by cicho powiedziały ‘cześć’ do osoby siedzącej obok”. Powtórz jeszcze kilka prostych wskazówek, kończąc poleceniem: „Powiedz im, by złożyły ręce”. Zapytaj dzieci, skąd wiedziały, co chciałaś, aby zrobiły. Wyjaśnij, że jednym ze sposobów, na jakie Ojciec Niebieski i Jezus Chrystus przesyłają przesłania do ludzi na ziemi, jest przemawianie do Ich sług, a następnie polecanie tym sługom, by przemawiali do ludzi. Zapytaj: „Kim są słudzy, którzy przemawiają w imieniu Ojca Niebieskiego i Jezusa?”. Niech dzieci powiedzą chórem: „Prorocy przemawiają w imieniu Ojca Niebieskiego”.

Wzmocnij zrozumienie: Przed lekcją przyklej taśmą pod kilkoma krzesłami ilustracje przedstawiające proroka i kilka odsyłaczy do pism świętych, które mówią o tym, co on zrobił lub powiedział. Wśród przykładów może być Noe (I Ks. Mojżeszowa 6:13–14; 7:5, 7–10); Mojżesz (II Ks. Mojżeszowa 14:8–9, 13–14, 21–22); Samuel Lamanita (Helaman 14:1–8; 16:1–3); oraz Józef Smith (NiP 89). Poproś dzieci, by zajrzały pod swoje krzesła, by znaleźć obrazki. Podziel dzieci na grupy tak, aby jeden obrazek przypadał na jedną grupę, i niech przygotują i zagrają role swoich proroków. Poproś inne grupy, aby zgadywały, który prorok jest przedstawiany. Omówcie, w jaki sposób ludzie przyjmowali przesłania proroków i jakie były tego skutki.

Wzmocnij zrozumienie: Zrób „Koło proroków” według poniższej instrukcji. Podziel koło na osiem odcinków, z których każdy zawiera imię proroka. Poproś dziecko, by zakręciło kołem. Opowiedz krótką historię o proroku, którego wskaże koło. Poproś inne dziecko, by zakręciło kołem i powtarzaj tę zabawę tak długo, na ile czas pozwoli.

Koło jest dostępne na stronie: sharingtime.lds.org

Tydzień 3.: W naszych czasach prowadzi nas żyjący prorok.

Wzmocnij zrozumienie: Potnij kartkę na cztery części i umieść je na zdjęciu obecnego proroka. Na odwrocie każdej części zapisz nauki tego proroka. (Zajrzyj do wydań konferencyjnych czasopisma *Ensign* lub *Liahona*, by dowiedzieć się, o czym prorok ostatnio mówił). Poproś dziecko, by odsłoniło jedną z części kartki i odegrało przedstawioną tam naukę. Poproś pozostałe dzieci, by odgadły, co ono robi. Powtórz to z innymi naukami. Pokaż egzemplarz czasopisma *Friend* lub *Liahona* i wyjaśnij, że w dzisiejszych czasach możemy czytać słowa proroka.

Zachęcaj do stosowania: Niech jedno z dzieci wstanie i dokończy to zdanie: „Będę słuchać rad żyjącego proroka poprzez to, że będę …”. Poproś inne dziecko, by powtórzyło zdanie pierwszego, dodając inny sposób słuchania rad proroka. Powtarzaj tę czynność, na ile czas pozwali, zachęcając dzieci do powtarzania tylu pomysłów innych dzieci, ile będzie możliwe.

Tydzień 4.: Kiedy podążamy za wskazówkami proroka, jesteśmy bezpieczni.

Wzmocnij zrozumienie: Przygotuj proste znaki drogowe z napisami: „Stop", „Zwolnij" i „Naprzód". Wybierz troje dzieci do trzymania znaków i powiedz im, by podnosiły je, kiedy przywódczyni muzyki klepnie je po ramieniu. Powiedz dzieciom, że znak „Naprzód" oznacza rozpoczęcie śpiewania; znak „Stop" mówi, by przestać śpiewać; a „Zwolnij" oznacza: śpiewajcie powoli. Niech przywódczyni muzyki dyryguje dzieciom podczas śpiewania „Stand for the Right" (*CS,* 159).

Wyjaśnij, że znaki drogowe zapewniają nam bezpieczeństwo lub zawczasu ostrzegają przed zagrożeniem. Potem wyjaśnij, że wskazówki proroka są jak te znaki drogowe, ponieważ Ojciec Niebieski chroni i błogosławi nas, kiedy postępujemy zgodnie z Jego wolą. Podziel dzieci na trzy grupy. Niech w każdej grupie przywódczyni lub starsze dziecko opowie krótką historię o tym, jak on lub ona (albo postać z pism świętych) był/a chroniony/a dzięki podążaniu za wskazówkami proroka. Potem niech grupa podejdzie do innej przywódczyni, by posłuchać następnej historii. Poproś je, by śpiewały refren wybranej pieśni, kiedy przemieszczają się między przywódcami. Złóż świadectwo na temat błogosławieństw, które są skutkiem podążania za radami proroka.

Zachęcaj do stosowania: Niech dzieci narysują swoje własne znaki drogowe i napiszą na nich, w jaki sposób będą podążać za naukami żyjących proroków. Niech wezmą te znaki do domu, by pomogły im pamiętać o podążaniu za prorokiem.

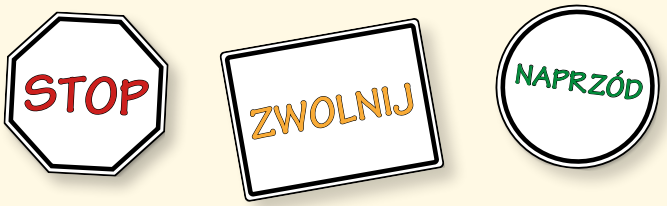

Kształty są dostępne na stronie: sharingtime.lds.org

Jest bardziej prawdopodobne, że dzieci zastosują doktryny, kiedy same podadzą przykłady ich zastosowań. Dzieci poczują też miłość i potwierdzenie ważności, kiedy ich pomysły będą powtarzane przez nauczycieli oraz inne dzieci.

Wskazówki dla przywódczyni ds. muzyki

Aby pomóc dzieciom nauczyć się „Stand for the Right" (*CS,* 159), weź pod uwagę poniższe wskazówki:

- Umieść w widocznym miejscu zdjęcie obecnego proroka i krótko omów kilka wskazówek, które nam daje. Powiedz dzieciom, że pieśń, której będą się uczyć, wyjaśni ważność podążania za radami proroków.
- Podziel dzieci na grupy. Niech każda grupa otrzyma jedną lub dwie linijki tekstu i poproś, by grupy wymyśliły i wykonały jakieś działania, które pomogą im zapamiętać słowa. Niech każda grupa nauczy swoich działań pozostałe dzieci.

Kiedy uczysz dzieci pieśni, pokazuj im ręką melodię. Podnoś i opuszczaj dłoń, aby zaznaczyć zmiany (zob. NNMWP, *167).*

Pieśni: *Śpiewanie o doktrynie pomaga dzieciom nauczyć się jej i zapamiętać ją. Dzieci także uczą się lepiej, jeśli widzą pomoce wizualne lub wykonują działania powiązane z treścią muzyki. Propozycje na ten miesiąc podają wzór kilku różnych sposobów, na jakie można to robić. Podczas planowania innych lekcji uwzględnij podobne pomysły. (Zob.* NNMWP, *165–168).*

kwiecień

Jezus Chrystus jest moim Zbawicielem i Odkupicielem

Pieśń wybrana przez ciebie ze śpiewnika
Hymny oraz pieśni dla dzieci

„Wierzymy, że przez zadośćuczynienie Chrystusa cała ludzkość, przestrzegając praw i obrzędów Ewangelii, może dostąpić zbawienia" (Zasady Wiary 1:3).

Uzupełnij znajdujące się tutaj pomysły własnymi propozycjami. Zaplanuj, w jaki sposób przedstawisz dzieciom doktrynę, pomożesz im w zrozumieniu i zastosowaniu jej w ich życiu. Zadaj sobie pytanie: „Co zrobią dzieci, aby się uczyć i jak mogę pomóc im odczuwać Ducha?".

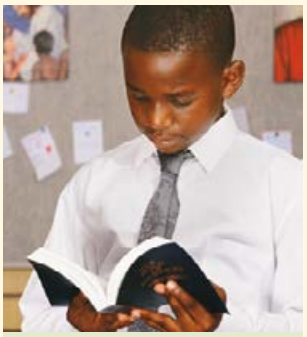

Uczenie się na pamięć fragmentów z pism świętych *może pomóc dzieciom w przyswojeniu doktryn ewangelii. Duch może pomóc dzieciom przypominać sobie te słowa w razie potrzeby. (Zob.* NNMWP, *181–182).*

Pieśni: *Pieśni Organizacji Podstawowej nauczają prawd ewangelii w taki sposób, by dzieci pamiętały o nich przez całe życie (zob.* NNMWP, *165–168).*

Tydzień 1.: Jezus Chrystus został wybrany, aby był naszym Zbawicielem.

Przedstaw doktrynę: Napisz na tablicy „Jezus Chrystus został _____, aby być naszym Zbawicielem". Weź litery *w, y, b, r, a, n* oraz *y* i rozsyp je po podłodze, po całym pokoju. Niech dzieci poskładają litery, by uzupełnić zdanie. Poproś je o przeczytanie Mojżesz 4:2, by sprawdziły swoją odpowiedź. Przeczytajcie razem zdanie zapisane na tablicy.

Wzmocnij zrozumienie: Przygotuj trzy paski i napisz po jednym z poniższych pytań na temat pieśni „W niebie mieszkałem" (*Liahona,* kwiecień 1999, „Przyjaciel", 5):

1. Kto przedstawił plan wszystkim mieszkańcom nieba, zanim przyszliśmy na ziemię?
2. Kto powiedział: „Ojcze, poślij mnie i niech chwała będzie Twoja"?
3. Co pokonał Jezus, podążając za planem Ojca?

Niech dzieci zaśpiewają pierwszą zwrotkę pieśni i wstaną, gdy będą śpiewały odpowiedź na pierwsze pytanie. Potem omów kilka innych rzeczy, których nauczyły się z tej zwrotki. Możecie zaśpiewać tę zwrotkę jeszcze raz, po omówieniu jej. Potem powtórzcie te czynności przy innych zwrotkach i pytaniach.

Tydzień 2.: Jezus Chrystus jest dla mnie doskonałym przykładem.

Przedstaw doktrynę: Poproś dzieci, by naśladowały cię podczas, gdy będziesz wykonywać kilka prostych działań, takich jak klaskanie w dłonie, wyciąganie ramion nad głową lub maszerowanie w miejscu. Poproś dzieci, by wymieniły kilka rzeczy, których nauczyły się, kiedy naśladowały czyjś przykład (np.: ścielenie łóżka lub gra w różne gry). Napisz na tablicy: „Jezus Chrystus jest dla mnie doskonałym przykładem". Złóż świadectwo, że Chrystus jest jedyną z żyjących na ziemi osobą, która ustanowiła dla nas doskonały przykład do naśladowania. Niech dzieci razem przeczytają to zdanie.

Zachęcaj do stosowania: Pokaż kilka obrazków ukazujących, jak Jezus kocha ludzi i służy im. Napisz na tablicy: „Jezus kochał wszystkich ludzi" i „Jezus służył ludziom". Pod tymi zdaniami narysuj serce i rękę. Powiedz dzieciom, że powinniśmy naśladować przykład Jezusa, kochając ludzi i służąc im. Daj każdemu z dzieci kartkę i niech narysują serce lub obrysują swoje ręce. Potem poproś je, by napisały lub narysowały coś, co mogą zrobić, by naśladować przykład Jezusa. Niech dzieci podzielą się swymi pomysłami z Organizacją Podstawową i umieść ich prace obok ilustracji przedstawiających Jezusa.

Tydzień 3.: Poprzez Zadośćuczynienie Chrystusa cała ludzkość może zostać zbawiona.

Przedstaw doktrynę: Podziel dzieci na grupy i każdej grupie daj po jednym fragmencie z trzeciej Zasady Wiary. Niech każda z grup wstanie, w należytym porządku, i powtórzy swą frazę. Potem niech wstanie cała Organizacja Podstawowa i powtórzy całą zasadę.

Wzmocnij zrozumienie: Złóż świadectwo o tym, że tak jak Zadośćuczynienie zbawia nas samych, tak też zbawia nas od grzechu. Pokaż dzieciom czystą szklankę z wodą i wyjaśnij, że symbolizuje ona osobę, która jest wolna od grzechu. Wrzuć odrobinę pokarmu, który zabarwia wodę. Zwróć uwagę na to, jak zabarwia on całą wodę i sprawia, że przestaje ona być czysta. Wyjaśnij, że kiedy grzeszymy, stajemy się nieczyści, jak ta woda. Potem dodaj kilka kropel wybielacza, aby ponownie oczyścić wodę. Wyjaśnij, że kiedy pokutujemy, Zadośćuczynienie oczyszcza nas z grzechu i uzyskujemy przebaczenie. Pokaż obraz przedstawiający Chrystusa w Getsemane. Niech dzieci opowiedzą, co wiedzą o tym, co przedstawiono na tym obrazie. Złóż świadectwo o tym, że Jezus Chrystus kocha nas i był gotowy, by zapłacić za nasze grzechy.

Zachęcaj do stosowania: Posługując się niektórymi metodami przedstawionymi w tej broszurze, nauczaj dzieci na temat pokuty, która obejmuje smutek z powodu grzechu, proszenie o przebaczenie, naprawienie zła i niepowtarzanie złego uczynku (zob. *Organizacja Dzieci (Podstawowa) 3*, 46–49).

Obraz jest dostępny na stronie: sharingtime.lds.org

Lekcję poglądową *można zastosować, by wytworzyć zainteresowanie, skupić uwagę dzieci lub przedstawić zasadę ewangelii (zob.* NNMWP, *172–173). Jeśli nie masz materiałów potrzebnych do lekcji z użyciem pomocy dydaktycznych, opisanych w tygodniu 3., możesz użyć dostępnych ci materiałów. Na przykład, możesz umyć mydłem brudną rękę, aby stała się czysta.*

Tydzień 4.: Jezus Chrystus zmartwychwstał i ja też zmartwychwstanę.

Wzmocnij zrozumienie: Posługując się obrazkami, opowiedz pokrótce o śmierci Jezusa (zob. Ew. Mateusza 27:33–60; Ew. Marka 15:22–46; Ew. Łukasza 23:33–53; Ew. Jana 19:17–42). Poproś dzieci, by zastanowiły się, jak musieli się czuć członkowie rodziny i przyjaciele Jezusa po Jego śmierci. Z wyprzedzeniem poproś kilkoro dzieci (lub dorosłych), by przyszły do Organizacji Podstawowej przygotowane do opowiedzenia historii jednego ze świadków Zmartwychwstania Chrystusa, takich jak Maria Magdalena (zob. Ew. Jana 20:11–18), Piotr i Jan (zob. Ew. Jana 20:2–10), uczniowie (zob. Ew. Jana 20:19–22; Ew. Łukasza 24:33–53), Tomasz (zob. Ew. Jana 20:24–29) oraz Nefici (zob. 3 Nefi 11:8–17). Daj im tabliczki z imionami, aby było wiadomo, czyją historię opowiadają.

„Często łatwiej jest zrozumieć jakąś zasadę ewangelii, kiedy jest wypowiedziana jako część historii z pisma świętego” (NNMWP, 55).

maj

Kościół Jezusa Chrystusa został przywrócony

Pieśń: „Chwalmy Proroka”, zwrotki 1. i 3. (*HOPDD,* str. 84)

„Ujrzałem dwie Postacie, których blask i chwała były nie do opisania, stojące nade mną w powietrzu. Jedna z nich przemówiła do mnie nazywając mnie po imieniu i rzekła wskazując na drugą postać: ‘Oto Mój Umiłowany Syn. Słuchaj Go!’” (Józef Smith — Historia 1:17).

Uzupełnij znajdujące się tutaj pomysły własnymi propozycjami. Zaplanuj, w jaki sposób przedstawisz dzieciom doktrynę, pomożesz im w zrozumieniu i zastosowaniu jej w ich życiu. Zadaj sobie pytanie: „Co zrobią dzieci, aby się uczyć i jak mogę pomóc im odczuwać Ducha?”.

Kukiełki na palce są dostępne na stronie: sharingtime.lds.org

Grupy w różnym wieku: *Zaplanuj swoje zajęcia Wspólnej Nauki tak, żeby angażować zarówno starsze, jak i młodsze dzieci. Na przykład, podczas drugich zajęć w tygodniu 1. możesz użyć kukiełek na palce, aby pomóc młodszym dzieciom zapamiętać każdy tytuł. Podczas zajęć w tygodniu 2. możesz podzielić młodsze dzieci na grupy klasowe i niech nauczyciele opowiedzą im historie, a potem przypomną je, pokazując obrazki i zadając pytania.*

Tydzień 1.: Kościół Jezusa Chrystusa został przywrócony.

Przedstaw doktrynę: Przed spotkaniem w Organizacji Podstawowej zapisz na tablicy szóstą Zasadę Wiary. Poproś dzieci, by zamknęły oczy. Powiedz im, że po śmierci Jezusa Chrystusa ludzie stali się niegodziwi i Jego ewangelia oraz kapłaństwo zostały zabrane z ziemi. Wyjaśnij, że nazywamy to Odstępstwem i ludzie przebywali w duchowych ciemnościach — mając jakby zamknięte oczy duchowe — aż Jezus przywrócił Swój Kościół poprzez Józefa Smitha. Trzymając w górze obraz przedstawiający Pierwszą Wizję, poproś dzieci, by otworzyły oczy. Pomóż dzieciom nauczyć się na pamięć szóstej Zasady Wiary poprzez wspólne czytanie jej na głos. Wymaż kilka słów i powtarzajcie, aż wszystkie słowa będą starte, a dzieci nauczą się na pamięć zasady wiary.

Wzmocnij zrozumienie: Wykonaj paski dla każdego z obowiązków wypisanych w ramce zamieszczonej poniżej. Zapisz tytuły urzędów na tablicy, jak to pokazano, i zostaw pustą kolumnę po środku, by było miejsce na obowiązki. Podziel dzieci na pięć grup i daj każdej z nich po jednym pasku z „Obowiązkami”. Poproś, by każda grupa umieściła swój pasek na tablicy, we właściwym miejscu. Zauważ, że przywrócony Kościół ma takich samych przywódców jak Kościół w czasach, kiedy Jezus Chrystus był na ziemi.

TYTUŁY W PIERWOTNYM KOŚCIELE	OBOWIĄZKI	TYTUŁY W PRZYWRÓCONYM KOŚCIELE
Apostoł	Jest specjalnym świadkiem Jezusa Chrystusa	Apostoł
Prorok	Głosi wolę Ojca Niebieskiego	Prorok
Pastor	Prowadzi małą grupę świętych	Biskup
Nauczyciel	Głosi ewangelię	Nauczyciel
Ewangelista	Daje specjalne błogosławieństwa	Patriarcha

Paski ze słowami dostępne są na stronie sharingtime.lds.org

Tydzień 2.: Józef Smith jest Prorokiem Przywrócenia.

Wzmocnij zrozumienie: Zbierz ilustracje przedstawiające wydarzenia związane z Przywróceniem Kościoła. Podziel zdanie: „Józef Smith jest Prorokiem Przywrócenia” na tyle części, ile masz ilustracji i przygotuj paski papieru dla każdego słowa lub wyrażenia (zob. przykład). Podziel dzieci na grupy i daj każdej z grup po jednym z pasków, ilustrację i odsyłacz do fragmentu z pisma świętego, który opisuje to, co dzieje się na obrazie. Poproś dzieci, by odczytały fragment i omówiły

Józef
JS — H 1:5–13

Smith
JS — H 1:14–20

jest
JS — H 1:30–35

Prorokiem
JS — H 1:34–35, 67

Przywrócenia.
JS — H 1:68–73

NiP 109:2–4

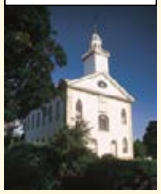

Paski ze słowami i obrazy dostępne są na stronie sharingtime.lds.org

to, co dzieje się na obrazie. Potem niech dzieci z każdej grupy opowiedzą swoją historię reszcie Organizacji Podstawowej. Omów rolę Józefa Smitha w każdym przypadku i niech dzieci przemyślą, w jaki sposób dane wydarzenie wpłynęło lub może wpłynąć na ich życie. Umieść każdy obrazek i pasek na tablicy, we właściwym porządku. Kiedy wszystkie paski papieru znajdą się na tablicy, odczytajcie razem zdanie.

Tydzień 3.: Księga Mormona jest jeszcze jednym świadectwem o Jezusie Chrystusie.

Wzmocnij zrozumienie: Przeczytajcie razem tytuł Księgi Mormona ze strony tytułowej. Przeczytajcie głośno następujące fragmenty z pisma świętego i niech dzieci podniosą ręce, kiedy usłyszą inne imiona Zbawiciela: 2 Nefi 19:6; Alma 5:38; 3 Nefi 5:26. Kiedy dzieci rozpoznają tytuły określające Jezusa, zapisz je na tablicy. Wybierz kilka tytułów i wyjaśnij, w jaki sposób Zbawiciel wypełnił te role.

Zachęcaj do stosowania: Daj każdemu z dzieci zakładkę z wypisanym na niej zdaniem: „Księga Mormona jest jeszcze jednym świadectwem o Jezusie Chrystusie". Poproś je, by ozdobiły zakładkę i używały jej do swoich pism świętych. Możesz poprosić kilkoro dzieci, by opowiedziały o swoim celu, jakim jest wyrobienie stałego nawyku regularnego czytania pism świętych (zob. styczeń, tydzień 2.). Możesz poprosić je, by podzieliły się swoimi uczuciami związanymi z treścią przeczytanych wyjątków z pism świętych.

Zakładki do książek są dostępne na stronie sharingtime.lds.org

Dzielenie się uczuciami: *Daj dzieciom sposobność, by dzieliły się swoimi uczuciami na temat ewangelii. Zaprosi to Ducha i wzmocni dziecięce zrozumienie tego, w jaki sposób doktryna odnosi się do ich życia. (Zob.* NNMWP, *63–65).*

Tydzień 4.: Kapłaństwo zostało przywrócone.

Przedstaw doktrynę: Pokaż dzieciom urządzenie zasilane prądem. Następnie pokaż, że nie może ono pracować bez odpowiedniego zasilania. Niech dziecko trzyma w górze obraz przedstawiający Chrystusa, który ustanawia Swoich Apostołów. Wyjaśnij, że Kościół Chrystusa nie może działać bez zasilania mocą kapłaństwa. Niech dziecko ukryje obraz za plecami. Wyjaśnij, że po śmierci Apostołów Chrystusa zostało utracone upoważnienie kapłańskie. Niech inne dziecko pokaże obraz przedstawiający przywrócenie kapłaństwa. Złóż świadectwo o tym, że Bóg przywrócił kapłaństwo poprzez Józefa Smitha.

Wzmocnij zrozumienie: Poproś kogoś, by odczytał NiP 107:1 i niech dzieci uważają, by usłyszeć nazwy dwóch rodzajów kapłaństwa. Umieść na tablicy obraz przedstawiający przywrócenie Kapłaństwa Aarona i obraz przedstawiający przywrócenie Kapłaństwa Melchizedeka. Napisz *Aarona* lub *Melchizedeka* powyżej odpowiednich obrazów. Omów, kto przywrócił, czyli wznowił każde z tych kapłaństw na ręce Józefa Smitha (zob. Józef Smith — Historia 1:72). Pokaż dzieciom kilka ilustracji lub zdjęć przedstawiających obrzędy kapłańskie, takie jak: chrzest, konfirmacja, roznoszenie sakramentu, błogosławienie sakramentu i uzdrawianie chorych. Poproś dzieci, by przekazywały sobie zdjęcia, podczas gdy będą śpiewać „Chwalmy Proroka" (*HOPDD,* 84). W dowolnych miejscach przerywaj muzykę i poproś dzieci, które trzymają obrazki, by stanęły zgodnie z treścią słów, wskazując na Kapłaństwo *Aarona* lub *Melchizedeka*, by pokazać moc wymaganą do dokonania tego obrzędu. Powtórzcie zabawę tyle razy, na ile czas pozwoli.

Zachęcaj do stosowania: Niech dzieci zastanowią się, w jaki sposób pobłogosławiło je kapłaństwo. Zachęć je, by wykonały kartkę lub obrazek z podziękowaniem, by dać ją znajomemu posiadaczowi kapłaństwa (biskupowi, nauczycielowi, ojcu lub misjonarzowi).

Obraz jest dostępny na stronie sharingtime.lds.org

Podczas zajęć w tygodniu 4. będziesz mieć sposobność, by sprawdzić, jak dzieci zrozumiały temat. Powtórka może utrwalić to zrozumienie.

czerwiec

Pieśń wybrana przez ciebie ze śpiewnika
Hymny oraz pieśni dla dzieci

Powtórka: *Dzieci uczą się przez powtarzanie. Możesz rozszerzyć lekcję poglądową z tygodnia 1., by wzmocnić rozumienie zasady wiary. Zasadź nasiona w doniczce i czasami przynoś rosnące rośliny do Organizacji Podstawowej. Opowiedz dzieciom, co robiłaś, by pomóc roślinkom rosnąć. Porównaj pielęgnowanie sadzonek do pielęgnowania wiary w Jezusa Chrystusa.*

Podstawowe zasady i obrzędy ewangelii umożliwiają mi ponowne życie w obecności Boga

„Wierzymy, że podstawowymi zasadami i obrzędami Ewangelii są: po pierwsze: Wiara w Pana Jezusa Chrystusa; po drugie: Odpokutowanie; po trzecie: Chrzest przez zanurzenie dla odpuszczenia grzechów; po czwarte: Nałożenie rąk dla otrzymania daru Ducha Świętego" (Zasady Wiary 1:4).

Uzupełnij znajdujące się tutaj pomysły własnymi propozycjami. Zaplanuj, w jaki sposób przedstawisz dzieciom doktrynę, pomożesz im w zrozumieniu i zastosowaniu jej w ich życiu. Zadaj sobie pytanie: „Co zrobią dzieci, aby się uczyć i jak mogę pomóc im odczuwać Ducha?".

Tydzień 1.: Wiara w Jezusa Chrystusa prowadzi nas do umiłowania Go, pokładania w Nim ufności i przestrzegania Jego przykazań.

Przedstaw doktrynę i wzmocnij zrozumienie: Napisz na tablicy: „Wiara w Jezusa Chrystusa prowadzi nas do umiłowania Go, pokładania w Nim ufności i przestrzegania Jego przykazań". Pokaż dzieciom kilka nasion. Zapytaj: „Czym mogą się stać te nasiona?", „Skąd wiecie, że z tych nasion coś wyrośnie?", „Co musimy zrobić, by wyrosło?". Wyjaśnij, że nasza wiara w Jezusa Chrystusa może rosnąć, kiedy pielęgnujemy ją, podobnie jak nasiona, które wyrastają w rośliny. Omów, co możemy zrobić, by pomóc naszej wierze wzrastać, i wyjaśnij, w jaki sposób to, co robimy, prowadzi nas do miłości i zaufania do Jezusa Chrystusa oraz do przestrzegania Jego przykazań.

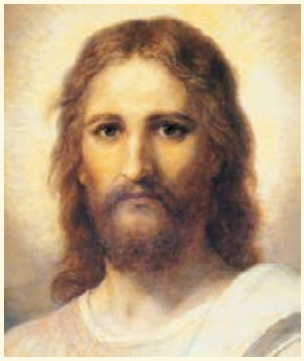

Obraz jest dostępny na stronie sharingtime.lds.org

Tydzień 2.: Pokuta przynosi przebaczenie.

Przedstaw doktrynę: Poproś dzieci, żeby otworzyły swoje pisma święte i przeczytały Nauki i Przymierza 58:42–43. Poproś, by przedstawiły, co się dzieje, kiedy pokutujemy za nasze grzechy. (Jeśli to możliwe, poproś dzieci, by zaznaczyły te wersety w swoich pismach świętych). Krótko opowiedz dzieciom o Enosie (zob. Enos 1:1–4), i niech jedno z dzieci przeczyta Enos 1:5–8. Złóż świadectwo, że Zadośćuczynienie Chrystusa umożliwia nam uzyskanie przebaczenia naszych grzechów.

Wzmocnij zrozumienie: Wyjaśnij, że ludzie, którzy odpokutowują i uzyskują przebaczenie swych grzechów, mają pragnienie, by służyć Bogu. Podziel dzieci na trzy grupy i daj każdej z nich jeden z następujących obrazków i odsyłaczy do fragmentów z pism świętych: Alma chrzczący w wodach rzeki Mormon (Mosjasz 17:2–4; 18:1–17); Jonasz (Ks. Jonasza 1–3); Anti-Nefi-Lehici zakopujący swe miecze (Alma 23:4–18; 24:6–19). Wyjaśnij, że historie te opowiadają o ludziach, którzy odpokutowali za swoje grzechy i służyli Panu. Poproś każdą z grup, by przejrzała pisma święte i przygotowała przedstawienie na temat tych ludzi pokutujących, a następnie służących Panu (poprzez nauczanie ewangelii, służenie na misji i odmowę walki).

Tydzień 3.: Przyjmując chrzest, zawieram przymierze z Bogiem.

Wzmocnij zrozumienie: Poproś jedno z dzieci, żeby wyszło na przód klasy i trzymało wyciągnięte ramiona. Potem umieść książki w obu rękach dziecka. Przeczytaj Mosjasz 18:7–11. Wyjaśnij, że jedno z przymierzy, które zawieramy, gdy jesteśmy chrzczeni, brzmi: „dźwigać jedni drugich brzemiona, aby ulżyć jeden drugiemu". Spytaj dziecko, które trzyma książki, czy jego ramiona zmęczyły się. Niech dwoje dzieci pomoże podtrzymać ramiona pierwszego dziecka. Omów kilka ciężarów, które dzieci mogą nosić, takie jak znoszenie dokuczania, choroba, uczucie osamotnienia lub kłopoty w szkole. Zapytaj dzieci, jak mogą pomagać sobie wzajemnie, aby ciężary stały się lżejsze.

Logo jest dostępne na stronie sharingtime.lds.org

Zachęcaj do stosowania: Powiedz dzieciom, że chrzest jest bramą, która prowadzi na ścieżkę do życia wiecznego (zob. 2 Nefi 31:17). Z jednej strony pokoju umieść zdjęcie, które przedstawia chrzest dziecka. Z drugiej strony pokoju umieść wizerunek Zbawiciela i wyjaśnij, że w trakcie tych zajęć ten obraz symbolizuje życie wieczne. Powiedz dzieciom, że stoimy na ścieżce prowadzącej do życia wiecznego, kiedy dotrzymujemy przymierzy zawartych podczas chrztu. Krótko wymień te przymierza (pamiętanie o Jezusie Chrystusie, przestrzeganie przykazań i pomaganie innym). Daj każdemu z dzieci arkusz papieru z narysowaną na nim tarczą WS. Niech dzieci napiszą na swoich arkuszach przykazanie, które pomoże im dotrzymać przymierzy zawartych podczas chrztu (mogą narysować obrazki, które symbolizują wybrane przykazanie). Zachęć dziecko, by umieściło swój arkusz na podłodze, pomiędzy dwoma obrazami. Jeśli jest to możliwe, pomóż dzieciom znaleźć przykazanie w ich pismach świętych i przeczytajcie je razem. Powtarzaj tę czynność tak długo, aż dzieci zrobią ścieżkę pomiędzy dwoma obrazami.

Wykorzystywanie dzieci w pokazach wizualnych skupi ich uwagę i przygotuje do uczenia się. Na przykład, to zajęcie ilustruje dzieciom pojęcie noszenia czyichś brzemion.

Tydzień 4.: Duch Święty pociesza i prowadzi mnie.

Wzmocnij zrozumienie: Podziel dzieci na grupy i daj każdej z nich arkusik papieru z jednym z następujących fragmentów z pism świętych:

- „Zaprawdę, zaprawdę, powiadam ci, że udzielę ci mojego Ducha, co oświeci twój umysł i napełni _____duszę twoją" (NiP 11:13).
- „Jeśli wejdziecie na tę drogę [chrztu] i otrzymacie Ducha Świętego, Duch Święty _____ wam wszystko, co macie czynić" (2 Nefi 32:5).
- „Pocieszyciel, Duch Święty, […] _____ was wszystkiego i _____wam wszystko, co wam powiedziałem" (Ew. Jana 14:26).
- „Ufaj temu Duchowi, co wiedzie do czynienia _____: do sprawiedliwego postępowania, pokornego życia i _____ _____; a to jest mój Duch" (NiP 11:12).
- „I przez Ducha Świętego możecie _____ _____ o prawdzie wszystkiego" (Moroni 10:5).

Poproś dzieci, by popatrzyły na te fragmenty z pism świętych i wypełniły puste miejsca. Potem niech omówią, czego te fragmenty nauczają o tym, w jaki sposób Duch Święty może nam pomóc. Poproś, żeby dzieci podzieliły się swoimi doświadczeniami na temat tego, w jaki sposób Duch Święty pomógł im.

Zachęcaj do stosowania: Powiedz dzieciom, że Duch Święty pomaga nam na wiele sposobów. Opowiedz o sytuacji, kiedy Duch Święty pocieszył lub prowadził cię.

Pisma święte: *Ważne jest, żeby dzieci uczyły się prawd ewangelii z pism świętych (zob.* NNMWP, *50–51). Poproś dzieci, by wskazywały każde słowo, kiedy czytasz na głos pisma święte. Poproś młodsze dzieci, aby słuchały uważnie, by znaleźć szczególne słowa lub wyrażenia, i podnosiły ręce, kiedy usłyszą je.*

lipiec

Świątynia jest domem Pana

„Święte obrzędy i przymierza dostępne w świętych świątyniach, umożliwiają ludziom powrót do obecności Boga, a rodzinom zjednoczenie na wieczność” („Rodzina: Proklamacja dla świata”, akapit 3.).

Uzupełnij znajdujące się tutaj pomysły własnymi propozycjami. Zaplanuj, w jaki sposób przedstawisz dzieciom doktrynę, pomożesz im w zrozumieniu i zastosowaniu jej w ich życiu. Zadaj sobie pytanie: „Co zrobią dzieci, aby się uczyć i jak mogę pomóc im odczuwać Ducha?”.

Pieśń: „I Love To See The Temple”
(CS, 95)

Obrazy są dostępne na stronie sharingtime.lds.org

Zachęta do udzielania odpowiedzi: *Dzieci chętniej odpowiadają na pytania, kiedy daje im się czas na zastanowienie. Możesz powiedzieć im, że dajesz im czas na przemyślenie, zanim poprosisz o odpowiedź. (Zob.* NNMWP, *69).*

W jasny sposób przedstawiaj doktrynę, której nauczasz. To pomaga dzieciom lepiej ją zrozumieć i zastosować.

Tydzień 1.: Bóg nakazał Swojemu ludowi budować świątynie.

Przedstaw doktrynę: Ustaw na widoku zdjęcie przedstawiające świątynię i napisz na tablicy „Świątynia jest _____”. Zapytaj dzieci, czym jest świątynia (domem Boga). Wyjaśnij, że świątynia jest w sensie dosłownym domem Pana i że Bóg zawsze nakazywał Swemu ludowi, by budował świątynie.

Wzmocnij zrozumienie: Przygotuj podpowiedzi mówiące o świątyniach budowanych przez Mojżesza (zob. II. Ks. Mojżeszowa 25:1–2, 8–9), Nefiego (zob. 2 Nefi 5:16) i Józefa Smitha (zob. NiP 124:31) oraz przez ich następców. Na przykład: „Nasza świątynia nazywana była tabernakulum i przenosiliśmy ją, podczas gdy podróżowaliśmy” (Mojżesz) lub „Wybudowaliśmy świątynię po opuszczeniu Jerozolimy i podróży morskiej” (Nefi). Wybierz troje dzieci, by reprezentowały tych proroków i poproś je, żeby przeczytały te podpowiedzi dzieciom z Organizacji Podstawowej. Poproś inne dzieci, by zgadywały, kogo przedstawia każde z dzieci. Kiedy zgadną prawidłowo, pokaż obraz przedstawiający proroka lub świątynię, którą budował wraz ze swym ludem.

Zachęcaj do stosowania: Pokaż zdjęcie przedstawiające świątynię, która znajduje się najbliżej waszego miejsca zamieszkania. Przedyskutujcie poniższe pytania: Jak myślicie, dlaczego Bóg nakazuje nam, byśmy budowali świątynie? Co możecie robić, aby przygotować się do pójścia do świątyni pewnego dnia?

Tydzień 2.: Rodziny są błogosławione poprzez święte obrzędy świątynne.

Przedstaw doktrynę: Poproś starsze dziecko, by przeczytało dzieciom z Organizacji Podstawowej dwa ostatnie zdania z akapitu 3. z dokumentu „Rodzina: Proklamacja dla świata”. Napisz każde z następujących słów i wyrażeń na osobnych paskach papieru: *Świątynia jest, świętym, miejscem, gdzie jesteśmy, razem, pieczętowani.* Umieść je na tablicy w dowolnym porządku. Niech jedno z dzieci przeniesie pasek na właściwe miejsce. Powtarzajcie tę czynność do momentu, aż wszystkie słowa będą we właściwej kolejności. Pomóż dzieciom zrozumieć, że zapieczętowanie do swojej rodziny w świątyni oznacza, że rodzina może być ze sobą na zawsze.

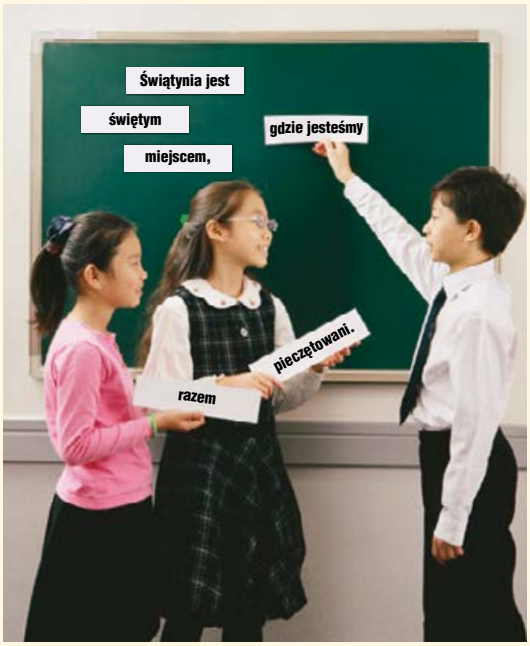

Zachęcaj do stosowania: Poproś rodzinę lub kilkoro dzieci, by podzieliły się swoimi odczuciami związanymi z pobytem na terenie przyświątynnym lub jak zostali błogosławieni dzięki świątyni i obrzędom zapieczętowania. Poproś dzieci, by narysowały obrazki przedstawiające ich rodziny przed świątynią.

Paski ze słowami dostępne są na stronie sharingtime.lds.org

Tydzień 3.: Pionierzy ciężko pracowali i z poświęceniem budowali świątynie.

Wzmocnij zrozumienie: Zgromadź informacje dotyczące budowania Świątyń Kirtland i Salt Lake oraz, jeśli to możliwe, świątyni znajdującej się najbliżej waszego miejsca zamieszkania. (Zob. *Primary 5,* lekcja 25 i 44 lub LDS.org, by uzyskać informacje na temat Świątyń Kirtland i Salt Lake). Poproś kilka dorosłych osób, by przyszły na spotkanie Organizacji Podstawowej i podzieliły się informacjami z dziećmi. Podziel dzieci na grupy i niech każda grupa kolejno spotka się z każdym z dorosłych.

Może pojawić się potrzeba przystosowania zajęć do potrzeb dzieci z twojej Organizacji Podstawowej. Na przykład, jeśli twoja Organizacja Podstawowa jest duża, zaproszeni mówcy mogą chodzić od grupy do grupy, zamiast dzieci przechodzących od jednego mówcy do drugiego (zob. NNMWP, *178).*

Tydzień 4.: Mogę przygotować się, abym był godny, by wejść do świątyni.

Wzmocnij zrozumienie i zachęcaj do stosowania: Umieść na widoku „Moje wzorce ewangelii" i wyjaśnij, że postępowanie zgodne z tymi wzorcami pomoże nam być godnymi wejścia do świątyni. Podziel dzieci na grupy. Niech nauczyciele z każdej z grup omówią normy, które pomogą dzieciom przygotować się do pójścia do świątyni i złożą świadectwo, w jaki sposób pomogło im życie zgodne z tymi wzorcami. Poproś każdą z grup, by wybrała jedną normę ewangelii, a następnie napisała lub narysowała swoje zobowiązanie do postępowania zgodnie z nią. Zaproś do Organizacji Podstawowej biskupa lub prezydenta gminy i niech każda grupa opowie mu o swoim zobowiązaniu. Poproś biskupa lub prezydenta gminy, by podzielił się swym świadectwem o ważności świątyń.

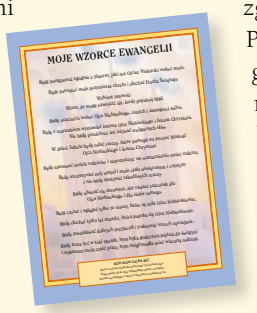

Plakat jest dostępny na stronie sharingtime.lds.org

Kochaj tych, których nauczasz: *Kiedy nauczasz na temat wiecznych rodzin, bądź uwrażliwiona na dzieci, które nie mają matki lub ojca. Pamiętaj też o dzieciach, których rodzice lub rodzeństwo są mniej aktywni lub nie są członkami Kościoła. Zachęć wszystkie dzieci, by żyły godnie i przygotowały się do tego, by w przyszłości mogły założyć swoje rodziny i zapieczętować je na wieczność. (Zob.* NNMWP, *31–32).*

Wyzwanie roku: *Pamiętaj, by stworzyć dzieciom sposobność opowiedzenia, o czym się nauczyły podczas czytania pism świętych (zob. styczeń, tydzień 2).*

sierpień

Moje ciało jest świątynią Bożą

„Czy nie wiecie, że świątynią Bożą jesteście i że Duch Boży mieszka w was? […] Świątynia Boża jest święta, a wy nią jesteście” (I List do Koryntian 3:16–17).

Uzupełnij znajdujące się tutaj pomysły własnymi propozycjami. Zaplanuj, w jaki sposób przedstawisz dzieciom doktrynę, pomożesz im w zrozumieniu i zastosowaniu jej w ich życiu. Zadaj sobie pytanie: „Co zrobią dzieci, aby się uczyć i jak mogę pomóc im odczuwać Ducha?”.

Pieśń: „Mój Bóg mi dał świątynię”
(*HOPDD,* 104)

Tydzień 1.: Moje ciało jest świątynią.

Przedstaw doktrynę: Przed lekcją w Organizacji Podstawowej napisz na tablicy zdanie: „Świątynią Bożą jesteście” (I List do Koryntian 3:16–17). Pokaż dzieciom zdjęcia świątyń i zapytaj, co sprawia, że świątynia jest miejscem tak szczególnym (jest to dom Pana, czysty, zadbany i miejsce, do którego przyjść może Duch Święty). Zapisz na tablicy odpowiedzi. Wyjaśnij, że nasze ciała, podobnie jak świątynie, są święte i muszą być traktowane z szacunkiem przez nas i przez innych.

Wzmocnij zrozumienie i zachęcaj do stosowania: Zrób dla każdego dziecka kopię ilustracji ze strony 47, z podręcznika dla żłobka *Behold Your Little Ones*. Wytnij z obrazka kółka i włóż je do pojemnika. Poproś dziecko, by wybrało jedno z kółek. Zapytaj dzieci, w czym ten obrazek przypomina im o tym, by traktowały swoje ciała jak świątynię. Daj każdemu z dzieci odbitkę obrazka i poproś, by pokolorowały go. Poproś starsze dzieci, by napisały pod każdym kółkiem jedną rzecz, którą będą robić w tym tygodniu, by traktować swoje ciała jak świątynię. Zachęć dzieci, by zabrały swe obrazki do domu, aby nauczać swoje rodziny, w jaki sposób mogą traktować swoje ciała jak świątynię.

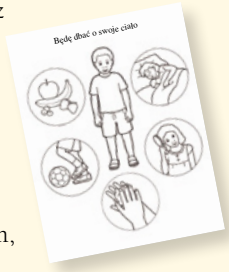

Plakat i materiały dla żłobka są dostępne na stronie sharingtime.lds.org

Zachęcaj do stosowania: Umieść na widoku egzemplarz „Moje wzorce ewangelii”. Poproś dzieci, by określiły, które normy ewangelii nauczają, w jaki sposób należy traktować swoje ciała jako świątynie. Zachęć dzieci, by każde zwróciło się do najbliżej siedzącego, by podzielić się jednym ze sposobów traktowania swego ciała jako świątyni. Następnie poproś je, by zastanowiły się, w jaki sposób mogą się w tym doskonalić. Poproś kilkoro dzieci, żeby podzieliły się ze wszystkimi swoimi przemyśleniami.

Tydzień 2.: Skromny ubiór pokazuje nasz szacunek dla Ojca Niebieskiego i dla siebie samego.

Przedstaw doktrynę: Poproś dzieci, by zajrzały do I Listu do Koryntian 3:16 i razem przeczytały ten fragment na głos. Powiedz dzieciom, że skromny ubiór jest jednym ze sposobów traktowania swoich ciał jako świątyń. Umieść na widoku „Moje wzorce ewangelii” i niech dzieci głośno odczytają wzorzec: „Będę ubierać się skromnie, aby okazać szacunek dla Ojca Niebieskiego i dla siebie samego”.

Wzmocnij zrozumienie: Omówcie, co to znaczy ubierać się skromnie (zob. „Sposób ubierania się i wygląd”, rozdział z broszury *Dla wzmocnienia młodzieży*). Przygotuj kilka plakatów z napisem na górze: „Będę ubierać się skromnie, czyli …”. Podziel dzieci na grupy i poproś każdą z nich, by napisała zobowiązanie do noszenia skromnego ubioru lub narysowała na jednym z plakatów obrazek, przedstawiający ich, skromnie ubranych. Zawieś plakaty na widocznym miejscu, w pokoju Organizacji Podstawowej.

Kopie: *Jeśli nie masz dostępu do kopiarki, możesz umieścić arkusz czystego papieru nad ilustracjami i przekalkować je lub możesz wydrukować je ze strony LDS.org.*

Przystosuj zajęcia *do potrzeb dzieci z twojej Organizacji Podstawowej (zob.* NNMWP, *110–117). Na przykład, możesz przystosować drugie zajęcia w tygodniu 2. dla potrzeb większej Organizacji Podstawowej, prosząc każde z dzieci, by napisało lub narysowało jeden pomysł na małej karteczce. Potem umieść wszystkie te karteczki na plakatach.*

Tydzień 3.: Życie zgodne ze Słowem Mądrości świadczy o tym, że szanuję swoje ciało.

Wzmocnij zrozumienie: Na jednej połowie tablicy napisz „Przykazania” i wypisz następujące odsyłacz do pisma świętego: NiP 89:7–9, 12, 14, 16. Na drugiej połowie napisz: „Obietnice” i wypisz następujący odsyłacz: NiP 89:18–21. Niech połowa dzieci przeczyta pierwszy zestaw fragmentów i poszuka przykazań, jakie dał nam Pan w Słowie Mądrości. Druga połowa dzieci niech przeczyta pozostałe wersety i poszuka błogosławieństw, które obiecał nam On, o ile będziemy posłuszni. Omówcie, co oznaczają te przykazania i błogosławieństwa.

Zachęcaj do stosowania: Poproś któreś z dzieci, by powiedziało: „Będę żyć zgodnie ze Słowem Mądrości, czyli: _____” i wypełniło puste miejsce czymś, co będzie robić, by żyć zgodnie ze Słowem Mądrości. Następnie poproś inne dziecko, by powtórzyło te słowa i odpowiedź pierwszego dziecka. A potem niech doda swoją odpowiedź. Poproś trzecie dziecko, by powtórzyło zdanie i obie odpowiedzi dzieci, a potem dodało inną odpowiedź. Powtarzaj to tak długo, jak pozwoli czas, aby każde dziecko dodało odpowiedź.

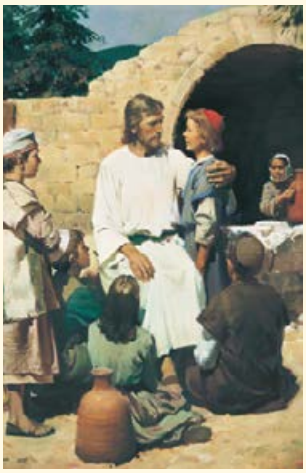

Obraz jest dostępny na stronie sharingtime.lds.org

SŁOWO MĄDROŚCI	
Przykazania	*Obietnice*
NiP 89:7–9, 12, 14, 16.	*NiP 89:18–21*

Tydzień 4.: Czytanie, słuchanie i obserwowanie godziwych rzeczy zachowa mój umysł czystym.

Przedstaw doktrynę: Pokaż dzieciom dwie szklanki, jedną z brudną wodą, a drugą z czystą. Zapytaj dzieci, z której wolałyby się napić i dlaczego. Powiedz dzieciom, że nasze umysły są jak te szklanki i że powinniśmy napełniać je tylko tym, co jest czyste i dobre. Napisz na tablicy następujące zdanie i niech dzieci powiedzą wraz z tobą: „Czytanie, słuchanie i obserwowanie godziwych rzeczy zachowa mój umysł czystym”. Możesz nauczyć dzieci prostych ruchów rąk, by pomóc im zapamiętać zdanie. Na przykład, dla słowa *czytanie,* ułóż ręce, jakbyś czytała książkę; dla słowa *obserwowanie,* pokaż ręką oczy; dla słowa *słuchanie,* przyłóż dłoń do ucha, jakbyś nasłuchiwała; a dla słowa *umysł,* pokaż swoje czoło. Powtórzcie to zdanie kilka razy, naśladując czynności ilustrujące słowa.

Wzmocnij zrozumienie: Pokaż dzieciom obraz przedstawiający Jezusa Chrystusa z dziećmi i poproś, by przyjrzały się mu przez kilka sekund. Przykryj obrazek i poproś dzieci, by powiedziały, jakie szczegóły zapamiętały. Pomóż dzieciom zrozumieć, że zapamiętujemy to, co widzimy. Wyjaśnij, że kiedy wypełniamy nasze umysły dobrymi rzeczami, również myślimy o dobrych rzeczach. Wyjaśnij, że słuchanie dobrej muzyki pomaga nam poczuć Ducha i zachować nasze umysły czystymi.

Dzieci uczą się skuteczniej, kiedy wykorzystywane są różnorodne metody nauczania. Na przykład, w tygodniu 4. dzieci zapoznają się z doktryną w trakcie lekcji poglądowej, a potem zachęca się je, by wykonywały proste czynności rękami, dla lepszego zapamiętania.

wrzesień

Ewangelia będzie głoszona całemu światu

„Ewangelię tę będą głosić każdemu narodowi, i rasie, i językowi, i ludowi” (NiP 133:37).

Uzupełnij znajdujące się tutaj pomysły własnymi propozycjami. Zaplanuj, w jaki sposób przedstawisz dzieciom doktrynę, pomożesz im w zrozumieniu i zastosowaniu jej w ich życiu. Zadaj sobie pytanie: „Co zrobią dzieci, aby się uczyć i jak mogę pomóc im odczuwać Ducha?”.

Rysowanie: *Mapa z tygodnia 1. może być narysowana, wydrukowana lub przyniesiona z domu. Jeśli planujesz narysowanie jej na tablicy, przećwicz to zawczasu. Nie tłumacz się, że nie masz uzdolnień artystycznych. To tylko zwróci uwagę dzieci na to, jak rysujesz, a nie, co rysujesz. Jeśli rysowanie sprawia ci kłopot, poproś kogoś o pomoc (zob.* NNMWP, *179–180).*

Tydzień 1.: Pisma święte nauczają, że ewangelia będzie głoszona całemu światu.

Przedstaw doktrynę: Poproś starsze dziecko, by przeczytało na głos Nauki i Przymierza 133:37. Powiedz dzieciom, że misjonarze nauczają ewangelii na wielu obszarach świata, w wielu językach. Niech dzieci razem powtórzą ten fragment.

Wzmocnij zrozumienie: Pokaż dzieciom mapę świata lub narysuj na tablicy prostą mapę. Poproś, by podały miejsca, w których służyli ludzie, których znają. Zaznacz te miejsca na mapie. Poproś dzieci, by powiedziały, gdzie chciałyby służyć i pozwól im zaznaczyć te miejsca na mapie. Wyjaśnij, że powołania na misję przychodzą od Pana, za pośrednictwem proroka, i że misjonarze służą tam, gdzie Pan ich powołuje. Pomóż dzieciom poćwiczyć wymawianie nazwy Kościoła w kilku językach obcych. Omów z dziećmi fakt, że są miejsca, gdzie dotąd misjonarzom nie pozwolono nauczać. Wyjaśnij, że Prezydent Thomas S. Monson prosił nas, abyśmy „modlili się o otwarcie tych obszarów, gdzie moglibyśmy dzielić się [ze wszystkimi] radością ewangelii” (w: Conference Report, paźdz. 2008, 4 lub *Liahona,* list. 2008, 6).

Zachęcaj do stosowania: Zachęć dzieci do napisania krótkich listów do misjonarzy z waszego okręgu lub służących w waszym obszarze. Daj te listy przywódcy misyjnemu w okręgu, aby wysłał je do misjonarzy.

Podczas tych zajęć tylko kilkoro dzieci wychodzi przed klasę. Aby włączyć do uczestniczenia wszystkie dzieci, poproś je, by szeptem powiedziały swemu sąsiadowi, gdzie chciałyby służyć.

Mapa jest dostępna na stronie sharingtime.lds.org

Okaż miłość: *Zawsze staraj się okazać miłość każdemu z dzieci. Kiedy okazujesz miłość tym, których nauczasz, stają się oni bardziej otwarci na Ducha i bardziej entuzjastycznie podchodzą do nauki (zob.* NNMWP, *31).*

Tydzień 2.: Praca misjonarska błogosławi wszystkich.

Wzmocnij zrozumienie: Zaproś osobę, która niedawno zakończyła misję, aby przyszła do Organizacji Podstawowej i opowiedziała dzieciom o niektórych błogosławieństwach, które otrzymała dzięki wykonywaniu pracy misjonarskiej. Poproś innych (niedawno nawróconych, dzieci lub rodziny), by opowiedzieli o swoim doświadczeniu związanym z pracą misyjną lub podali przykład, w jaki sposób praca misjonarska pobłogosławiła ich życie.

Tydzień 3.: Już teraz mogę przygotowywać się do służenia na misji.

Wzmocnij zrozumienie: Pokaż ilustrację przedstawiającą Ammona i powiedz dzieciom, że był on wspaniałym misjonarzem, który nauczał Lamanitów ewangelii. Wyjaśnij, że przygotowywał się on do służby, zanim udał się na misję. Przeczytaj na głos (lub poproś starsze dziecko, aby przeczytało) Alma 17:2–3. Poproś dzieci, by słuchały i podnosiły ręce, kiedy usłyszą, jakimi sposobami przygotowywał się Ammon do pełnienia służby na misji. Poproś dziecko, by zapisywało odpowiedzi na tablicy. Powiedz dzieciom, że mogą robić to samo, przygotowując się do powołania na misjonarza. Poproś dzieci, by naśladowały ruchami proste czynności, jakie mogą robić misjonarze, takie jak: stukanie do drzwi, czytanie pism świętych lub jazda na rowerze.

Zachęcaj do stosowania: Powiedz dzieciom, że niektóre rzeczy mogą robić już teraz, by przygotować się do bycia misjonarzem, jak np.: studiować pisma święte, budować świadectwo, przestrzegać przykazania, płacić dziesięcinę i oszczędzać pieniądze. Daj każdemu z dzieci kwitek wpłaty dziesięciny i pokaż, jak go wypełnić. Pomóż dzieciom przygotować specjalne miejsce, gdzie mogą odkładać swoje pieniądze na dziesięcinę i pieniądze, które zaoszczędzą na misję. Może to być pudełko, mały słoik lub puszka czy koperta z oddzielnymi miejscami na dziesięcinę i oszczędności.

Poproszenie dziecka, by zapisywało na tablicy, sprawi, że będzie się czuło bardziej docenione. Pomoże to również podtrzymać zainteresowanie innych dzieci.

Tydzień 4.: Już teraz mogę być misjonarzem.

Wzmocnij zrozumienie: Zapisz na tablicy następujące zdanie: „Już teraz mogę być misjonarzem, czyli: _____”. Poproś dzieci, aby pomyślały, co mogą robić, aby już teraz być misjonarzami. Niech każde z dzieci podzieli się swoim pomysłem z osobą siedzącą obok. Poproś kilkoro dzieci, by zapisały swe pomysły na tablicy.

Wzmocnij zrozumienie: Poproś starsze dziecko, by opowiedziało o Pierwszej Wizji, a drugie, by powiedziało, jakie uczucia budzi w nim Księga Mormona. (Poproś dzieci z takim wyprzedzeniem czasowym, by miały bardzo dużo czasu na przygotowanie). Poproś wszystkie dzieci, by opowiedziały swoim rodzinom o Pierwszej Wizji lub o swych uczuciach związanych z Księgą Mormona.

Zachęcaj do stosowania: Poproś dzieci, by pomyślały nad działaniem, które pokazuje, że możemy już teraz być misjonarzami i żyć zgodnie z ewangelią. Wybierz dziecko, które wyjdzie przed klasę i pokaże to działanie dzieciom z Organizacji Podstawowej. Powtórz tę zabawę z innymi dziećmi, jeśli czas na to pozwoli.

Obraz jest dostępny na stronie sharingtime.lds.org

Przystosuj lekcję

do wieku dzieci (zob. NNMWP, *110–117). Na przykład, podczas drugich zajęć w tygodniu 4. możesz dać każdemu starszemu dziecku misjonarskie wydanie Księgi Mormona i zachęcić je, by komuś o niej opowiedziały. By pomóc młodszym dzieciom w przypomnieniu sobie historii o Pierwszej Wizji, możesz skorzystać z zajęć, pomocy wizualnych i kukiełek zakładanych na palce, opisanych na str. 88–91 podręcznika* Behold Your Little Ones.

październik

Modlitwa jest moją pełną uszanowania rozmową z Bogiem

„A jeśli komu z was brak mądrości, niech prosi Boga, który wszystkich obdarza chętnie i bez wypominania, a będzie mu dana” (List Jakuba 1:5).

Uzupełnij znajdujące się tutaj pomysły własnymi propozycjami. Zaplanuj, w jaki sposób przedstawisz dzieciom doktrynę, pomożesz im w zrozumieniu i zastosowaniu jej w ich życiu. Zadaj sobie pytanie: „Co zrobią dzieci, aby się uczyć i jak mogę pomóc im odczuwać Ducha?”.

Przygotowanie: *Zanim zaplanujesz zajęcia na Wspólną Naukę, przeczytaj wszystkie lekcje przeznaczone na dany miesiąc. Następnie dostosuj zajęcia, z których korzystanie planujesz, w zależności od czasu, którym dysponujesz i potrzeb twojej Organizacji Podstawowej. Na przykład, możesz przeprowadzić połowę dłuższych zajęć w jednym tygodniu i skończyć je w następnym lub powtórzyć krótsze zajęcia, by pomóc dzieciom przypomnieć je sobie. (Zob.* NNMWP, *98–99).*

Planowanie zabaw, które na różne sposoby włączają dzieci, wzmacnia zrozumienie i zachęca do zastosowania zasad. Na przykład, podczas takich zajęć dzieci widzą, śpiewają, kolorują, piszą, słuchają i opowiadają.

Tydzień 1.: Mogę się modlić do Ojca Niebieskiego.

Przedstaw doktrynę: Poproś rodzica i dziecko, by stanęli przed klasą. Poproś dziecko, by zadało rodzicowi jakieś pytanie, a rodzic niech na nie odpowie. Potem poproś rodzica, by wyszedł z pokoju i zamknął drzwi. Zapytaj dzieci, w jaki sposób mogą komunikować się ze swoimi rodzicami, kiedy są oni nieobecni (na przykład pisanie listu, rozmowa telefoniczna). Wyjaśnij, że Bóg jest naszym Ojcem, a my jesteśmy Jego dziećmi; ponieważ nie przebywamy w Jego obecności, umożliwił nam rozmawianie z Nim. Zapytaj dzieci, czy wiedzą, w jaki sposób rozmawiamy z Bogiem. Niech dzieci powtórzą za tobą: „Mogę się modlić do Ojca Niebieskiego”.

Wzmocnij zrozumienie: Przeprowadź z dziećmi zajęcia, opisane na str. 16 podręcznika dla żłobka *Behold Your Little Ones.* Zrób dla każdego dziecka kopię książeczki do kolorowania ze strony 19, z podręcznika dla żłobka, *Behold Your Little Ones*. Poproś dzieci, by pokolorowały obrazki. (Starsze dzieci mogą napisać na obwolucie, za co są wdzięczne oraz o co mogłyby poprosić Ojca Niebieskiego. Potem możesz poprosić je, by podzieliły się swoimi pomysłami z całą Organizacją Podstawową).

Książeczka do kolorowania jest dostępna na stronie sharingtime.lds.org

Tydzień 2.: Pisma święte uczą mnie, jak i kiedy się modlić.

Przedstaw doktrynę: Pomóż dzieciom nauczyć się na pamięć następującego zdania z Almy 13:28: „[Ukorzcie] się przed Panem i [wzywajcie] Jego świętego imienia, byście czuwali i nie ustawali modląc się". Omówcie, czego ten fragment naucza o tym, w jaki sposób i kiedy powinniśmy się modlić.

Wzmocnij zrozumienie: Pomóż dzieciom zrozumieć, że możemy się modlić do Ojca Niebieskiego po cichu i w sercu, w każdej chwili i wszędzie, i że powinniśmy dziękować Mu za nasze błogosławieństwa i prosić Go o pomoc. Napisz na tablicy poniższe odsyłacze do pism świętych: 3 Nefi 18:19; 3 Nefi 19:6–8; 3 Nefi 18:15. Wypisz również słowa: *jak* i *kiedy*. Poproś dzieci, by wyszukały w pismach świętych każdy z fragmentów i omówcie, czego one nas nauczają na temat tego, jak i kiedy powinniśmy modlić się. Opowiedz o Almie i Amuleku, którzy nauczali Zoramitów, jak należy się modlić (zob. Alma 31; 34:17–27; zob. także *Primary 4,* lekcja 21). Jeśli chcesz, poproś kilkoro dzieci, by odegrały scenki z historii, podczas gdy będziesz ją opowiadać.

Zachęcaj do stosowania: Zachęć kilkoro dzieci, by powiedziały, co czują, kiedy się modlą. Poproś dzieci, by zaproponowały kilka pieśni Organizacji Podstawowej, które nauczają na temat modlitwy. Zaśpiewajcie kilka pieśni, po czym poproś dzieci, by zaproponowały kilka prostych działań, które zastąpią jedno lub dwa słowa w każdej z pieśni. Na przykład, zamiast zaśpiewać słowa „modlić się" lub „modlitwa", mogą złożyć ręce.

Tygodnie 3. i 4.: Ojciec Niebieski słyszy moje modlitwy i odpowiada na nie.

Przedstaw doktrynę: Niech dzieci znajdą 3 Nefi 14:7 i List Jakuba 1:5. Poproś, by odszukały, czego te urywki nauczają na temat modlitwy. Przeczytajcie razem na głos te fragmenty i niech dzieci opowiedzą o tym, czego się nauczyły. Poproś dzieci, by powtórzyły z tobą: „Ojciec Niebieski słyszy moje modlitwy i odpowiada na nie".

Wzmocnij zrozumienie i zachęcaj do stosowania: Podziel dzieci na grupy i niech po kolei odwiedzają następujące stacje (zob. *NNMWP*, 178). Niech nauczyciel wyjaśni przy każdej stacji jeden ze sposobów, na jakie Ojciec Niebieski odpowiada na nasze modlitwy i pozwoli dzieciom, by opowiedziały, w jaki sposób odpowiedziano na ich modlitwy. Możesz zaplanować dwie ze stacji na tydzień, a dalsze dwie, na następny tydzień.

- **Stacja 1.:** Czasami odpowiedzią na modlitwy są myśli lub pomysły, które przychodzą do naszych umysłów i serc (zob. NiP 8:2). Podziel się doświadczeniem z własnego życia lub opowiedz historię o Enosie (zob. Enos 1:4–5, 10; zob. także *Behold Your Little Ones,* 17).
- **Stacja 2.:** Ojciec Niebieski może posłużyć się innymi ludźmi, kiedy odpowiada na nasze modlitwy. Podziel się doświadczeniem, kiedy ktoś odpowiedział na twoje modlitwy lub opowiedz historię Prezydenta Thomasa S. Monsona, który odpowiedział na modlitwę Bena i Emily Fullmerów (zob. Conference Report, paźdz. 2003, 63; lub *Liahona,* list. 2003, 58–59).
- **Stacja 3.:** Odpowiedzi na modlitwy mogą pojawiać się jako słowa Chrystusa, które znajdziemy w pismach świętych (zob. 2 Nefi 32:3). Podziel się doświadczeniem, kiedy odpowiedź na modlitwy przyszła podczas czytania pism świętych.
- **Stacja 4.:** Odpowiedzi na modlitwy mogą przyjść z nauk proroków w dniach ostatnich (zob. NiP 1:38). Pokaż dzieciom wydanie *Liahony* i powiedz im, że w tych czasopismach kościelnych mogą znaleźć nauki proroków. Opowiedz o swym doświadczeniu, kiedy odpowiedź na modlitwę przyszła podczas słuchania konferencji generalnej lub czytania słów proroków dni ostatnich.

Przystosuj lekcje *do potrzeb i możliwości poznawczych dzieci (zob.* NNMWP, *110–117). Na przykład, w tygodniu 2. młodsze dzieci mogą nauczyć się na pamięć wyrażenia „byście czuwali i nie ustawali modląc się", zamiast całego fragmentu.*

Stacje są miejscami, gdzie mniejsze grupy dzieci uczestniczą w różnych formach uczenia się przez doświadczenie (zob. NNMWP, *178). W dużych Organizacjach Podstawowych stacje można uprościć w ten sposób, że nauczyciele przechodzą od grupy do grupy.*

listopad

Szacunek jest wyrazem miłości i czci wobec Boga

„Będziesz miłował Pana, Boga swego, z całego serca swego i z całej duszy swojej, i z całej myśli swojej” (Ew. Mateusza 22:37).

Uzupełnij znajdujące się tutaj pomysły własnymi propozycjami. Zaplanuj, w jaki sposób przedstawisz dzieciom doktrynę, pomożesz im w zrozumieniu i zastosowaniu jej w ich życiu. Zadaj sobie pytanie: „Co zrobią dzieci, aby się uczyć i jak mogę pomóc im odczuwać Ducha?”.

Przegląd: *Połączenie doktryny z zajęciami ruchowymi lub pomocą wizualną pomoże dzieciom zapamiętać ją (zob.* NNMWP, *170–171). Druga zabawa w tygodniu 1., zawierająca prośbę, by dzieci położyły sobie ręce na sercach, pomaga dzieciom zapamiętać, że cześć jest związana z miłością do Boga. Rozważ przypominanie tej doktryny przez kilka miesięcy, przez kładzenie ręki na sercu, kiedy zachęcasz do okazywania czci i szacunku.*

Kiedy będziesz zapraszać do Organizacji Podstawowej gości przemawiających, przypomnij im, by przekazali swoje przesłania w sposób prosty, tak aby dzieci mogły je zrozumieć. Wszyscy goście przemawiający powinni mieć akceptację rady biskupiej.

Tydzień 1.: Szacunek jest wyrazem miłości i czci wobec Boga.

Przedstaw doktrynę: Pokaż zdjęcie przedstawiające modlące się dziecko i wyjaśnij, że okazuje ono miłość i cześć wobec Boga. Powiedz dzieciom, że masz na myśli ośmioliterowe słowo, które oznacza miłość i cześć dla Boga. Narysuj na tablicy osiem pustych pól, po jednym dla każdej litery słowa *szacunek* i poproś dzieci, by odgadywały litery. Kiedy dzieci odgadną litery prawidłowo, zapisz je we właściwych polach. Możesz poprosić o pomoc starsze dziecko. Młodszym dzieciom pokaż obrazek i zapytaj, co wskazuje na to, że dziecko okazuje szacunek. Niech dzieci powiedzą razem: „Szacunek jest wyrazem miłości i czci wobec Boga”.

Wzmocnij zrozumienie: Poproś dzieci, żeby otworzyły swoje pisma święte i przeczytały Ew. Jana 14:15. (Jeśli dzieci nauczyły się tego wersetu na pamięć w zeszłym roku, możesz poprosić, by go wyrecytowały). Zapytaj dzieci, w jaki sposób okazujemy naszą miłość do Jezusa Chrystusa. Zaśpiewajcie „Reverence Is Love” (*CS,* 31). Poproś dzieci, by kładły rękę na sercu za każdym razem, gdy usłyszą słowo „szacunek” lub „cześć”.

Zachęcaj do stosowania: Podziel dzieci na małe grupy i niech przedyskutują sposoby, na jakie mogą okazać szacunek Ojcu Niebieskiemu i Jezusowi Chrystusowi w następujących sytuacjach: kiedy są w kościele, kiedy się modlą i kiedy przebywają w domu lub w gronie przyjaciół. Młodsze dzieci mogą narysować obrazki, przedstawiające to, co mogłyby robić. Niech kilkoro dzieci podzieli się swoimi pomysłami z całą grupą. Zachęć je, by podzieliły się swoimi pomysłami z rodzinami w domu.

Tydzień 2.: Szacunek okazywany podczas sakramentu pomaga mi pamiętać o Jezusie Chrystusie.

Wzmocnij zrozumienie i zachęcaj do stosowania: Zaproś biskupa lub prezydenta gminy oraz kilku posiadaczy Kapłaństwa Aarona, by nauczali dzieci na temat sakramentu. Jeśli to możliwe, możesz poprosić ich, by zabrali dzieci do kaplicy i nauczali je o tym, co sakrament symbolizuje, pokazali im stół sakramentalny, miejsce, gdzie się klęka, by ofiarować modlitwę, a także pokazali obrus, którego używa się do przykrycia sakramentu. Poproś innego posiadacza Kapłaństwa Aarona, by wyjaśnił, co robi, by rozdawać sakrament zgromadzeniu w każdym tygodniu i dlaczego jest to święty przywilej. Zapytaj dzieci, co robią posiadacze kapłaństwa, by okazać szacunek dla Boga, kiedy błogosławią sakrament (klękają do modlitwy, przykrywają sakrament białym obrusem, ubierają się i zachowują w pełen uszanowania sposób). Poproś dzieci, by powiedziały, co mogą robić, by okazać szacunek dla Jezusa Chrystusa podczas udzielania sakramentu.

Tydzień 3.: Mogę okazywać szacunek wobec świętych miejsc i rzeczy.

Przedstaw doktrynę: Napisz na tablicy: „Mogę okazywać szacunek wobec świętych miejsc i rzeczy" i poproś jedno z dzieci, by przeczytało to zdanie całej Organizacji Podstawowej. Poproś dzieci, by zamknęły oczy i podniosły ręce, gdy usłyszą, jak upuszczasz monetę lub guzik. Powiedz dzieciom, że kościół stoi na świętym miejscu i że siedzenie cicho i uważne słuchanie jest jednym ze sposobów okazywania przez nas szacunku. Poproś dzieci, by opowiedziały o innych rzeczach, które mogą robić w budynkach kościelnych, by okazać cześć.

Wzmocnij zrozumienie: Umieść na widocznym miejscu obraz przedstawiający Mojżesza i płonący krzew, i opowiedz historię z II Ks. Mojżeszowej 3:1–10. Przeczytaj na głos werset 5. i niech dzieci wychwycą, dlaczego Pan kazał Mojżeszowi zdjąć sandały. Wyjaśnij, że my nie musimy zdejmować butów dla okazania czci, lecz jest wiele rzeczy, które możemy robić, by okazać cześć dla świętych miejsc i rzeczy.

Zachęcaj do stosowania: Wystaw w widocznym miejscu następujące obrazy: świątynia lub budynek kościelny, dom, rodzina, ktoś modlący się, dziecko, pisma święte, grupa dzieci, klasa w Organizacji Podstawowej i sakrament. Unieś do góry dużą płachtę materiału, by zakryć wszystkie obrazy i usuń jeden z nich. Zabierz materiał i niech dzieci powiedzą, którego obrazka brakuje. Pokaż brakujący obrazek i poproś dzieci, by opowiedziały o sposobach, na jakie okazują cześć i szacunek dla miejsca lub rzeczy przedstawionych na obrazku. Powtórz to samo z pozostałymi obrazkami.

Co mają zrobić dzieci, aby się czegoś uczyć? Zadawanie sobie tego pytania w czasie przygotowywania zabaw pomoże dzieciom uczyć się poprzez zaangażowanie. Na przykład, trzecie zajęcia w tygodniu 3. pozwolą zaangażować się wszystkim dzieciom przez dyskusję, oglądanie obrazów i dzielenie się pomysłami.

Tydzień 4.: Szacunek wobec Boga pomaga mi szanować i kochać ludzi.

Wzmocnij zrozumienie: Zaśpiewajcie wybrane i odpowiednie pieśni. Przedyskutujcie też pytania.

- Zaśpiewajcie pieśń i zapytaj: W jakich słowach i wyrażeniach okazujemy szacunek Ojcu Niebieskiemu lub ludziom? Wymieńcie, co możemy robić, by okazać szacunek ludziom.
- „Chcę być dobry" (*HOPDD,* 106). Zapytaj: W jaki sposób możemy okazywać dobroć naszym przyjaciołom?
- Zaśpiewajcie pieśń i zapytaj: Kim są niektórzy z ludzi, którzy potrzebują naszej dobroci? W jaki sposób możemy okazać im dobroć?

Nauczaj poprzez dawanie przykładu, *w jaki sposób okazywać miłość i szacunek dla ludzi (zob.* NNMWP, *18–19). Służ nauczycielom w twojej Organizacji Podstawowej, dając im zachętę i wsparcie. Następnie pomóż dzieciom zrozumieć, w jaki sposób mogą kochać się i wzajemnie dodawać sobie odwagi.*

grudzień

Pisma święte nauczają mnie o narodzinach Zbawiciela i o Jego Drugim Przyjściu

„Albowiem Syn Człowieczy przyjdzie w chwale Ojca swego z aniołami swymi, i wtedy odda każdemu według uczynków jego” (Ew. Mateusza 16:27).

Uzupełnij znajdujące się tutaj pomysły własnymi propozycjami. Zaplanuj, w jaki sposób przedstawisz dzieciom doktrynę, pomożesz im w zrozumieniu i zastosowaniu jej w ich życiu. Zadaj sobie pytanie: „Co zrobią dzieci, aby się uczyć i jak mogę pomóc im odczuwać Ducha?”.

Pisma święte: *Czytanie bezpośrednio z pism świętych może pomóc dzieciom oswoić się z ich językiem. Upewnij się, że podałaś definicje trudnych słów i pojęć. (Zob.* NNMWP, *50–51).*

Tydzień 1.: Prorocy przepowiedzieli narodziny Jezusa Chrystusa.

Wzmocnij zrozumienie: Podziel dzieci na pięć grup. Każdej z grup daj jeden z następujących fragmentów z pism świętych i kilka rekwizytów lub prostych kostiumów, by symbolizowały odpowiedniego proroka: Ks. Izajasza 7:14; 9:6 (Izajasz); 1 Nefi 11:14–21 (Nefi); Mosjasz 3:5, 8 (król Beniamin); Alma 7:9–10 (Alma); Helaman 14:2–6 (Samuel). Poproś każdą z grup, by przeczytała i przedyskutowała, co prorok powiedział na temat narodzin Chrystusa. Niech jedno dziecko z każdej grupy użyje rekwizytu lub kostiumu, by przedstawić proroka, i opowie innym dzieciom, którego proroka przedstawia, i przeczyta lub powie, co ten prorok mówił na temat narodzin Jezusa.

Tydzień 2.: Narodziny Jezusa Chrystusa.

Uwaga: *Podczas przedstawień dzieci nie powinny grać roli Zbawiciela, poza scenkami bożonarodzeniowymi.*

Wzmocnij zrozumienie: Zaśpiewajcie razem pierwszą zwrotkę kolędy „Cicha noc” (*HOPDD,* 90). Podziel dzieci na dwie grupy i przydziel każdej z nich po jednej z pozostałych zwrotek (2–3). Poproś dzieci, by narysowały obrazek, który będzie pasował do ich zwrotki. Zaśpiewajcie całą pieśń i niech dzieci trzymają w górze swoje obrazki, kiedy przychodzi czas na ich udział w pieśni.

Tydzień 3.: Jezus Chrystus pewnego dnia powróci na ziemię.

Przedstaw doktrynę: Napisz każde z następujących wyrażeń na małych paskach papieru: *Albowiem, Syn, Człowieczy, przyjdzie, w chwale, Ojca swego.* (Paski ze słowami dostępne są na stronie sharingtime.lds.org). Rozmieść paski papieru w przypadkowym porządku na tablicy i poproś dzieci, by pomogły ci uporządkować je. (Możesz przygotować kilka zestawów pasków i pozwolić dzieciom pracować w grupach). Kiedy dzieci ułożą wyrażenia we właściwym porządku, niech sprawdzą swoje odpowiedzi, czytając Ew. Mateusza 16:27.

Wzmocnij zrozumienie: Poproś czworo dzieci, by wyszły przed klasę i trzymały w górze obrazki przedstawiające Samuela Lamanitę, narodziny Jezusa, nauczanie przez Jezusa i Drugie Przyjście. Omów z dziećmi każdy z obrazków. Poproś dzieci trzymające obrazki, by stanęły w przypadkowym porządku. Poproś dzieci z Organizacji Podstawowej, by powiedziały dzieciom, gdzie mają się przemieścić, by stanąć w porządku chronologicznym.

Zachęcaj do stosowania: Pośrodku tablicy narysuj pionową linię. U góry tablicy napisz: „Jezus Chrystus pewnego dnia powróci na ziemię”. Na połowie tablicy wypisz poniższe pytania. Na drugiej połowie wypisz odsyłacze do pism świętych w przypadkowym porządku.

- Jakie cuda wydarzą się, kiedy Chrystus ponownie przyjdzie? (Józef Smith — Mateusz 1:33, 36–37)
- Kiedy Zbawiciel przyjdzie ponownie? (Józef Smith — Mateusz 1:38–40)
- Dlaczego powinniśmy przygotowywać się na Drugie Przyjście? (NiP 38:30)
- Jak długo Zbawiciel będzie mieszkał na ziemi? (NiP 29:11)

Obrazy są dostępne na stronie sharingtime.lds.org

Posługiwanie się obrazami lub innymi pomocami wizualnymi pomaga dzieciom powiązać zasadę lub doktrynę z obrazem powstałym w ich umysłach, co zwiększa ich zdolność zrozumienia i zapamiętania tego, czego się nauczyły.

Poproś dzieci, aby pracowały ze swoimi nauczycielami, by zestawić pytania z odpowiedziami. Omówcie wspólnie odpowiedzi. (Zob. także *Oddani wierze* [2004], 30–32). Zapytaj dzieci, jak one mogą przygotować się na Drugie Przyjście.

Tydzień 4.: Będę naśladować Jezusa Chrystusa, aby przygotować się na Drugie Przyjście.

Wzmocnij zrozumienie: Powiedz dzieciom, że Jezus Chrystus często nauczał poprzez przypowieści, posługując się dla nauczania prawd duchowych znanymi przedmiotami i sytuacjami. Opowiedz pokrótce historię o dziesięciu pannach (zob. Ew. Mateusza 25:1–13; zob. także „The Parable of the Ten Virgins", *Ensign,* marzec 2009, 48–49). Wyjaśnij, że w tej przypowieści można porównać Drugie Przyjście Chrystusa do wesela. Poproś kilkoro dzieci, by przedstawiły tę przypowieść. Zapytaj dzieci, które grają role mądrych panien, jak to jest, kiedy czujemy, że jesteśmy przygotowani, i omówcie ważność przygotowania na ponowne przyjście Zbawiciela.

Obraz jest dostępny na stronie sharingtime.lds.org

Zachęcaj do stosowania: Narysuj na tablicy lampę. Omówcie, w czym naśladowanie Jezusa Chrystusa, poprzez codzienne robienie dobrych rzeczy, przypomina wlewanie oliwy do lampy. Niech dzieci wymienią kilka sposobów, na jakie mogą naśladować Jezusa Chrystusa, takie jak służenie ludziom, płacenie dziesięciny i modlenie się. Wyjaśnij, że są to rzeczy, które powinny robić indywidualnie; inni ludzie nie mogą robić tego za nie. Daj każdemu z dzieci kawałek papieru wycięty w kształcie dużej kropli oliwy. Poproś je (lub ich nauczycieli), aby napisały na tych kartkach: „Będę naśladować Jezusa Chrystusa, aby przygotować się na Drugie Przyjście, czyli: _____".

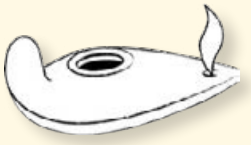

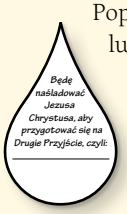

Poproś dzieci, by wypełniły puste miejsce lub narysowały obrazek przedstawiający coś, co mogą zrobić, by przygotować się na Drugie Przyjście. Zachęć dzieci, żeby zabrały swoje kartki do domu i opowiedziały swoim rodzinom o tym, czego się nauczyły.

Obrazki przedstawiające lampę i zarys kropli są dostępne na stronie sharingtime.lds.org

Grupy w różnym wieku: *Planuj swoje zajęcia Wspólnej Nauki tak, żeby angażować zarówno starsze, jak i młodsze dzieci (zob.* NNMWP, *110–117). Na przykład, drugie zajęcia w tygodniu 3. lepiej się sprawdzą w przypadku młodszych dzieci, ponieważ wykorzystuje się obrazki dla nauczania prostego pojęcia. Podczas pierwszych zajęć w tamtym tygodniu możesz poprosić starsze dzieci, by pomogły młodszym uporządkować paski ze słowami.*

Jak posługiwać się muzyką w Organizacji Podstawowej

Celem wprowadzenia muzyki na zajęcia w Organizacji Podstawowej jest nauczanie dzieci ewangelii Jezusa Chrystusa i pomaganie, by żyły według niej. Pieśni Organizacji Podstawowej sprawiają, że nauka jest bardziej radosna, pomagają dzieciom uczyć się i zapamiętywać prawdy ewangelii oraz zapraszają Ducha.

Poniżej podane są umiejętności, z których możesz skorzystać, aby nauczać dzieci pieśni. Te przykłady pomogą ci przy nauce pieśni zaproponowanych w ramach tego zarysu. Jeśli chcesz zaczerpnąć dodatkowe pomysły, zobacz rozdział „Jak posługiwać się muzyką w Organizacji Podstawowej" w zarysie na rok 2015.

Przyciągnij uwagę dzieci

Przećwicz *pieśni w domu, abyś mogła patrzeć tylko na dzieci, w czasie gdy je nauczasz.*

Zanim zaczniesz śpiewać, upewnij się, że dzieci uważają. Możesz przyciągnąć ich uwagę, posługując się pomocami wizualnymi, takimi jak: obrazy, proste przedmioty lub same dzieci. Możesz również po prostu zmienić ton głosu. Zajęcia skupiające uwagę powinny być krótkie i po nich bezpośrednio powinien nastąpić śpiew. Na przykład:

- Zanim zaczniecie śpiewać „I Love to See the Temple" (*CS*, 95), poproś dzieci, by podniosły ręce, jeśli widziały świątynię. Poproś je, by pomyślały, co czują, kiedy widzą świątynię, podczas gdy śpiewają.
- Dzieci mogą być twoją najlepszą pomocą wizualną. Poproś je, aby używały prostych rekwizytów, takich jak krawaty lub pisma święte, symbolizujące misjonarzy, podczas śpiewania „We'll Bring the World His Truth" (*CS*, 172–173).

Niech pomoce będą proste. Dzięki temu dzieci skupią się na przesłaniu pieśni, co pozwoli Duchowi świadczyć, że to, o czym śpiewają, jest prawdą.

Kieruj słuchaniem dzieci

Proszenie dzieci o przysłuchiwanie się, po to, by usłyszeć odpowiedź na pytanie, pomaga im nauczyć się słów i przesłania, jakie niesie pieśń. Możesz poprosić je, by nasłuchiwały odpowiedzi na pytanie takie jak „kto?", „co?", „gdzie?", „kiedy?" lub „dlaczego?". Możesz także poprosić dzieci, by nasłuchiwały słów kluczowych lub rymujących się albo liczyły na palcach, ile razy zaśpiewały pewne słowo.

Kiedy uczysz je „Kiedy słucham sercem swym" (str. 28 tej broszury), zapisz na tablicy jedno z następujących pytań: „Gdzie mogę usłyszeć głos Zbawiciela?", „Kto nas uczy, byśmy żyli w prawości?", „Kto cicho do nas przemawia?". Poproś dzieci, by nasłuchiwały odpowiedzi podczas śpiewania i dawały znak (składając ramiona, wstając lub dotykając swych uszu), kiedy śpiewać będą odpowiedź. Niech dzieci kilka razy zaśpiewają z tobą odpowiedź. Napisz na tablicy inne pytania i powtórz.

Dzieci poczują twoją miłość i entuzjazm dla ewangelii, kiedy będziesz śpiewać razem z nimi. Kiedy będziesz się dzielić z nimi swoim świadectwem o Zbawicielu, będą też mogły poczuć Jego miłość do nich.

Przygotuj się *do nauczania przesłania ewangelii zawartego w pieśni, studiując cytaty podane w* Children's Songbook.

Zaangażuj dzieci

Angażuj dzieci na różne sposoby, podczas gdy śpiewasz. Na przykład:

- Poproś dzieci, by wymyśliły prostą zabawę dłońmi, by pomóc im zapamiętać słowa i przesłanie pieśni (zob. „Wskazówki dla przywódczyni ds. muzyki" na str. 7).
- Poproś dzieci, by udawały misjonarzy, kiedy śpiewają „We'll Bring the World His Truth". Poproś, by maszerowały w miejscu lub dookoła pokoju, trzymając swoje pisma święte, podczas gdy śpiewają.
- Zanim zaśpiewacie „Kiedy słucham sercem swym", daj każdemu z dzieci papierowe serce i poproś je, by napisały „słucham" po jednej stronie, a „słyszę" — po drugiej. Wyjaśnij, że te słowa będą się powtarzały w pieśni kilka razy. Poproś dzieci, by pokazywały właściwą stronę serca, kiedy śpiewać będą dane słowo.

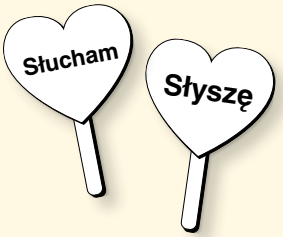

Zarysy serc są dostępne na stronie sharingtime.lds.org

Nowe pieśni: *Kiedy wprowadzasz nową pieśń dla dzieci, najpierw im ją zaśpiewaj. Dzieci szybciej uczą się pieśni, kiedy usłyszą ją kilka razy, zanim zaczną śpiewać.*

Śpiewajcie, śpiewajcie, śpiewajcie

Dzieci łatwiej uczą się pieśni, kiedy słuchają ich i śpiewają je raz za razem.

Powtarzajcie pieśń i śpiewajcie ją na różne zabawne sposoby. Na przykład:

- Poproś dzieci, by zaczęły uczyć się melodii nowej pieśni, słuchając jej lub nucąc podczas preludium.
- Dla przypomnienia pieśni „I Will Follow God's Plan" (*CS*, 164–165), wykonaj kilka znaków drogowych. Na każdym ze znaków napisz jedno ze słów pieśni. Trzymając znak w górze powiedz, by śpiewając pieśń, pomijały dane słowo. Powtórz to z innymi znakami drogowymi.
- Zrób sześcian z papieru lub kartonu i na każdym z jego boków napisz, jak należy śpiewać (np. wyklaskać melodię, wykonywać ruchy rękami, śpiewać cichutko, śpiewają chłopcy, śpiewają dziewczynki lub wszyscy nucą melodię). Na bokach innego sześcianu napisz tytuły pieśni Organizacji Podstawowej, których dzieci się uczą. Poproś dziecko, by rzuciło pierwszym sześcianem jak kostką do gry, aby odczytać sposób śpiewania, natomiast inne dziecko rzuci sześcianem, by odczytać pieśń, która będzie śpiewana.

Szablony sześcianu są dostępne na stronie sharingtime.lds.org

Kiedy słucham sercem swym

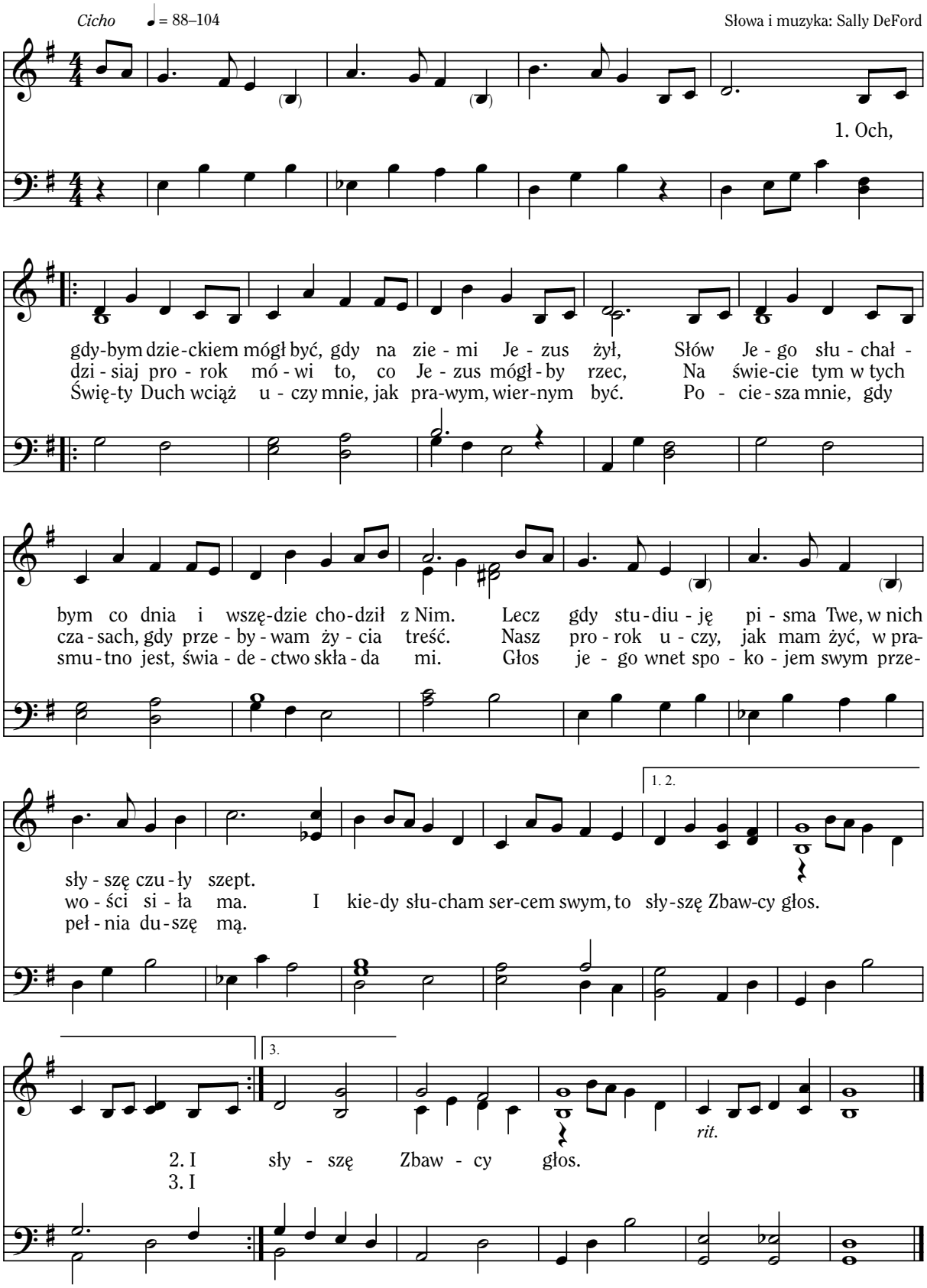

Copyright © 2007 by Sally DeFord. Wszelkie prawa zastrzeżone.
Pieśń ta może być powielana na potrzeby Kościoła lub na użytek domowy, bez prawa sprzedaży.
Informacja ta musi znajdować się na każdym egzemplarzu.

Nauczanie dzieci niepełnosprawnych

Zbawiciel powiedział: „Wszystkie twoje dzieci będą uczniami Pana i wielka będzie ich pomyślność” (3 Nefi 22:13).

Przywódczynie Organizacji Podstawowej mają ważny obowiązek nauczania ewangelii Jezusa Chrystusa wszystkich dzieci, łącznie z niepełnosprawnymi. Organizacja Podstawowa jest miejscem, gdzie każde dziecko powinno być mile widziane, kochane, otoczone opieką i zaangażowane. W tej atmosferze jest łatwiej wszystkim dzieciom zrozumieć miłość naszego Ojca Niebieskiego i Jezusa Chrystusa oraz poczuć i rozpoznać wpływ Ducha Świętego.

Każde dziecko jest dla Boga cenne. Każde potrzebuje miłości, szacunku i wsparcia.

Naradzaj się z innymi, gdy pracujesz nad przystosowaniem lekcji do potrzeb dzieci niepełnosprawnych w twojej Organizacji Podstawowej.

1. **Naradzaj się z rodzicami dziecka.** Rodzice zwykle znają swoje dzieci lepiej niż inni. Mogą nauczyć cię, jak przystosować się do jego potrzeb, czasu koncentracji uwagi oraz ulubionych sposobów uczenia się. Na przykład, niektóre dzieci szczególnie dobrze reagują na dźwięki muzyki, inne na opowiadanie historii, obrazki, fragmenty z pism świętych lub ruch. Stosuj różne metody nauczania, mając pewność, że zawierają one te sposoby, które dziecko najlepiej akceptuje.
2. **Naradzaj się z innymi przywódczyniami i nauczycielami Organizacji Podstawowej.** Módlcie się i pracujcie razem nad najlepszymi metodami, które pomogą każdemu dziecku uczyć się ewangelii Jezusa Chrystusa i czuć się kochane.
3. **Naradzaj się z radą okręgu.** Przywódcy kapłaństwa oraz inni organizacji pomocniczych mogą mieć pomysły na temat sposobów pomagania dzieciom niepełnosprawnym. W pewnym okręgu grupa wyższych kapłanów zaoferowała się dostarczyć „dziadka dla Organizacji Podstawowej”, który miał opiekować się autystycznym chłopczykiem. (Idealnie byłoby, gdyby w każdym tygodniu była to ta sama osoba). To pomogło chłopcu skupić się na lekcji i poczuł się kochany.

Starszy M. Russell Ballard nauczał: „Najwidoczniej, tym, którym powierzono cenne dzieci, nadano święte, szlachetne zarządzanie, ponieważ jesteśmy tymi, których Bóg wyznaczył do otoczenia dzisiejszych dzieci miłością, ogniem wiary i zrozumieniem tego, kim one są” („Great Shall Be the Peace of Thy Children”, *Ensign*, kwiecień 1994, 60).

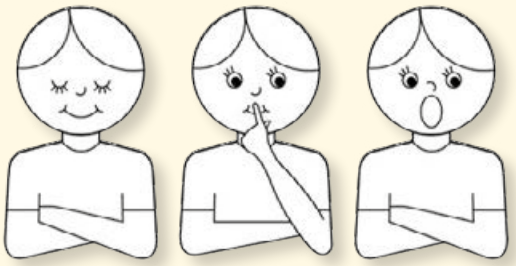

Niektóre dzieci niepełnosprawne dobrze reagują na bodźce wzrokowe. Stosuj bodźce takie jak pokazano, by zasygnalizować im, kiedy jest czas na modlitwę, spokojne zachowanie lub na śpiewanie.

Sylwetki są dostępne na stronie sharingtime.lds.org

Obraz jest dostępny na stronie sharingtime.lds.org

Więcej informacji *na temat, jak pomagać dzieciom ze szczególnymi potrzebami, znajdziesz na stronie: lds.org/pa (kliknij* ***Primary [Organizacja Podstawowa]****, potem* ***Teaching All Children, Including Those with Disabilities [Nauczanie wszystkich dzieci, łącznie z niepełnosprawnymi]****); w podręczniku* Nauczanie — nie ma większego powołania, *38–39; i na stronie disabilities.lds.org.*

Dostosowywanie lekcji: *Może zaistnieć potrzeba przystosowania twojej Wspólnej Nauki do potrzeb dzieci niepełnosprawnych. Zob. sharingtime.lds.org, gdzie znajdziesz kilka przykładów, jak to zrobić.*

KOŚCIÓŁ
JEZUSA CHRYSTUSA
ŚWIĘTYCH
W DNIACH OSTATNICH

Wydane przez Kościół Jezusa Chrystusa Świętych w Dniach Ostatnich

© 2015 by Intellectual Reserve, Inc. Wszelkie prawa zastrzeżone. Printed in Germany. Zatwierdzenie wersji angielskiej: 1/15.
Zatwierdzenie do tłumaczenia: 1/15. Tłumaczenie z: *2016 Outline for Sharing Time: I Know the Scriptures Are True.* Polish. 12061 166

Prawa autorskie: Strona 9: *Chrystus w Getsemane* — Harry Anderson, © IRI; *Ukrzyżowanie* — Harry Anderson, © IRI; *Spójrzcie na moje ręce i stopy* — Harry Anderson, © IRI. Strona 10: *Józef Smith szuka mądrości w Biblii* — Dale Kilbourn, © 1975 IRI; *Pierwsza Wizja* — Gary L. Kapp, © 2009 Gary L. Kapp; *Anioł Moroni ukazuje się Józefowi Smithowi* — Tom Lovell, © 2003 IRI; *Józef Smith tłumaczy Księgę Mormona* — Del Parson, © 1996 IRI; *Przywrócenie Kapłaństwa Aarona* — Del Parson, © 1984 IRI. Strona 11: *Chrystus ustanawia Apostołów* — Harry Anderson, © IRI. Strona 16: *Świątynia San Diego Kalifornia,* © 1997 Steve Tregeagle. Strona 17: *Chrystus z dziećmi* — Harry Anderson, © IRI. Strona 25: *Pięć z nich było głupich* — Walter Rane, dzięki uprzejmości Muzeum Historii Kościoła. Strona 27: *Children's Songbook* okładka — Phyllis Luch, © 1988 IRI. Tylna okładka: *Józef Smith szuka mądrości w Biblii* — Dale Kilbourn, © 1975 IRI.

POLISH
4 02120 61166 9
12061 166